

פחד בני תא

♦ יו"ל ע"י ארגון 'אגדלך' ♦ גיליון כ"ח ♦ ימי ירח האיתנים התשפ"ז

איחוד בני התורה הספרדים המתקרבים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

"ומי שיש לו עיניים לראות, הוא מתפלא מאד בכל שנה ושנה בעת הקיבוץ, כי מי פועל ועוסק זאת לקבץ קיבוץ גדול כזה? וכמעט שהחיות וההתחזקות של כל אחד בעבודת ה' - כל השנה כולה, הוא ע"י החיות וקדושה וההארת הגדולה שמקבלין אז בזמן הקיבוץ (הרב ממשערין)

מאמרי דעת ולב:

- ביום האחרון: הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א
 05
 המלכת השי"ת: הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א
 08
 ההכתרה: הרה"ח ר' אחיקם שברו שליט"א
 12
 אור הדרך: הרה"ח ר' מאיר נחמן אלחדד שליט"א
 14

בירורים
בהלכה

16

הנוגעים לנסיעה הקדושה לאומן -
פרתק ואקטואלי בפיוחד

נולדתי
מחדש

20

סיפורו המרתק והייחודי של הר"ר
 יוסף אגלי הי"ו מביתר עילית, על
 עשר טבילות ויותר בנהר המקפא
 של אומן ועל חלום מוזר שמגיע
 אליו הפתעה

מצאתי את
שאהבה נפשי

30

געגוע בלתי פוסק, מביא שלושה
 בחורים לצאת מן המוכר והידוע
 ולחפש את שאהבה נפשם

אגדלך
במהלך
השנה

38

סיקור קצרצר על אירועי אגדלך
 המתחדשים, מלבד הפעילות
 השוטפת

נשותיכם
חסידות

40

מדור מאשה לרעותה: סיקור על
 נופש הנשים והצצה לפעילות
 השידוכים

בחיבותא

בחיבותא - גיליון מורחב
 לרגל ימי הקיבוץ הקדוש באומן
 - ראש השנה התשפ"ז
 יו"ל ע"י ארגון אגדלך
 לאיחוד בני התורה הספרדים
 המתקרבים לאורו הגדול
 של מוהר"ן מברסלב זיע"א

העתקת קטעי מאמרים, אך ורק
 באישור בכתב מהמערכת

חלק מהוצאת המגזין נתרם ע"י:

הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א
 להצלחה בתורה ובכל העניינים לנחמן
 ראובן בן אלישבע
 ולרפואת דוד בן שרה, שרה בת אפרת,
 ורות אביגיל בת אלישבע

הרה"ח ר' מאיר נחמן אלחדד שליט"א
 לעילוי נשמת מ"ה קדושי מירון
 ובתוכם בניו היקרים
 יוסף דוד, ומשה מרדכי ע"ה
 בני הרב מאיר נחמן הי"ו

יו"ל ע"י ארגון אגדלך : 0534101572
 agdelha148@gmail.com

תמונות:
 ארכיון אגדלך
 ברסלב נייעס

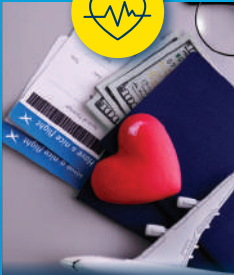
עריכה:
 ר' משה ישראל

עזרה וסיוע:
 מערכת יקו אגדלך
 ר' יוסף בן עזרא הי"ו
 ר' יוסף חיים אבאי הי"ו

עיצוב גרפי: אטו

כל מה שאתה צריך לטוס לאומן בראש שקט

  ביטוח רפואי ב'הראל' או ב'פספורט'	 סעודות מגוון אפשרויות לסעודות וארוחות	 לינה מגוון אפשרויות ללינה	 נסיעות משדות התעופה	 טיסות סדירות וצ'רטר
---	--	--	---	--

ניתן להזמין כל שרות בנפרד

שנה טובה ומתוקה
לכל בית ישראל

הזמן
עכשיו!

נתיבים טורס
 משהו נפלא קורה לך!

www.ntours.net
info@ntours.net

מוקד הזמנות: 02-6338444

 שירות ומקצועיות |
  לינה וארוחות |
  נסיעות פנים |
  קבוצות מאורגנות |
  קברי צדיקים באירופה |
  טיסות לכל העולם

סניף ראשי - ירושלים: עבודת ישראל 1

חברת דרך צדיקים

מקדמת בברכה
את אלפי לקוחותיה
ואת רבבות העולים
אומנה לקיים את ציווי
הרבי הקדוש ולקחת
חלק בקיבוץ הקדוש,
ומאחלת לכל באי עולם

הקדמים האנשים שישע שד אחד עליהם
הקדמים האנשים
הקדמים האנשים

שנה טובה

שנה של שמחה
שנה של חורגה
שנה של קרבת אלוקים
שנה של ישועה
וגאולה שלירצה
שנה שיזרח בה אור
של משיח על פני רגל

”וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין
כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל
אשר בשמה באפן, ה' אלוקי
ישראל מלך ומלכותו בכל משלה”

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א
ראש חבורת אגדלך לאברכים בעיה"ק צפת

"בסוף השנה ביזם האחרון"

(מעשה מאבדת בת מלך)

רבינו. העיקר לתת מעות ובתוך כך נעשים כבר התיקונים הנפלאים. יש גם נוסח מיוחד מרבינו מה לומר בזמן הפדיון. ניתן למצוא את הנוסח הקצר בתחילת החבורות של 'תיקון הכללי' בהוצאת 'הקרן'.

ג. צום:

נהגו ישראל קדושים לצום בערב ראש השנה, וכבר הוזכר הדבר בשו"ע (סימן תקפ"א). חסידי ברסלב נהגו לצום לפחות חצי יום, למי שיכול. ידוע שרבי נתן אמר פעם לאחד התלמידים שהיה לו קשה לצום, שעל כל פנים את ההשתטחות על הציון יעשה לפני שהוא אוכל, שלפחות ההשתטחות תהיה מתוך צום. מובן מכך שגם מי שחושב לאכול, כדאי שיספיק לפני כן לומר בציון תיקון הכללי, וידוי דברים וכל מה שאפשר - עוד לפני ששותה ואוכל.

ד. וגילו ברעדה:

לו יצויר שהיינו נמצאים כל אחד בביתו בערב ר"ה, מן הסתם מוחנו היה טרוד בקניות,

איני רוצה שתהיו מהחסידים שלא יודעים למה הם נוסעים ולמה הם חוזרים, רצוני שתהיו מאלו שיודעים למה הם נוסעים לצדיק ולמה הם חוזרים.

א. סליחות:

ידוע איך רבי נתן התבטא פעם כאשר ראה תלמידים שהגיעו בסמיכות לר"ה מתוך בחירה ותכנון יזום. הוא אמר להם שלקיבוץ מגיעים מליל "זכור ברית", דהיינו ליל ערב ראש השנה. הסליחות האחרונות שנאמרות בליל ער"ה הן חלק מהקיבוץ. לכן כדאי להתכונן לכך: ללכת לישון מוקדם כדי שנזכה לקום בחצות הלילה או לפנות בוקר, ולהצטרף למנייני הסליחות של הקיבוץ הקדוש.

ב. פדיון:

רבנו מביא בשיחות הר"ן שראוי לתת בערב ראש השנה פדיון. ואכן נהגו חסידי ברסלב בכל הדורות לתת פדיון נפש בערב ראש השנה - ישנם הנותנים לעניים, וישנם הנותנים לארגונים שונים העוסקים בהארת דעתו של

כפי הנראה, את השורות הללו יקראו הקוראים בשהותם באומן.

כאשר כל אחד מאיתנו כבר עבר מה שעבר - - -
שילם כמה ששילם - - -

נסע מה שנסע - - -

התכונן כמה שהתכונן - - -

התפלל מה שהתפלל - - -

וזוהו, ב"ה הגענו ואנחנו כבר כאן בסמוך לציון הקדוש.

אין ספק כי עצם ההגעה לכאן כבר מביאה בכנפיה ישועה רוחנית נצחית לאדם.

יצאנו מאזור הנוחות של המוכר והידוע, והמראנו אל הלא נודע, אל הסוד והנעלם.

אין יהודי אחד שיכול לומר ביציאה מביתו כמה שעות עתיד הוא להמתין בגבול המולדבי/רומני/פולני ומתי הטיסה באמת תצא. האמונה הזכה היא זו שמובילה אותנו, ובעבורה עומדות גלגלנו בשערי העיר אומן.

אשרינו ואשרינו, אלף פעמים אשרינו.

כאשר נמצאים בשעות האחרונות של השנה מול ציונו של רבינו, כדאי להעלות נקודות חשובות ובסיסיות שעליהן יש לתת את הדעת בערב ר"ה, וכפי שהתבטא פעם רבינו ואמר:

לנו מה הצרכים שלנו, אבל האמת היא שזה לא עובד ככה.

רבי נתן כותב באחד המכתבים לבנו: אני יודע ומאמין שרבונו יודע על כל נשמה את כל מה שעבר עליה בגלגולים הקודמים. אנחנו באים לרופא שיש לו את התיקים הרפואיים שלנו – לא רק מהגלגול הזה, אלא עוד מגלגולים קודמים. אנחנו בקושי יודעים את התיק הרפואי שלנו מהגלגול הזה, בקושי. יש הרבה דברים ששכחנו לגמרי.

רבונו בעצם אומר: בואו, אני רוצה לעזור לכם, ספרו לי מה חסר לכם, מה כואב לכם, ספרו לי. באחת הפעמים פנה רביז"ל לבתו ואמר לה: כמו שאני עכשיו נמצא פה לידך, ואני יוצא לחדר אחר וסוגר את הדלת – אם תדפקי על הדלת, וכי לא אשמע את מה שאת מדברת איתי? כך גם לאחר פטירתי, מי שיבוא על קברי, וכי לא אשמע?

כשאדם יודע שהוא נמצא אצל רופא, הוא לא מסתיר פרטים. אדרבה! זהו המקום לספר את הכל. הפסוק אומר: "שִׁפְכִי כִמְיָם לִפְנֵי נֶכֶח פָּנִי ה'". כששופכים טחינה מקופסה לא הכל נשפך, צריך אחר כך לבוא עם כפית ולגרוף את השאריות. כששופכים יוגורט – גם כן לא הכל נשפך. אבל כששופכים מים מכוס – הכל נשפך בבט אחת, לא נשאר כלום. ככה צריך לשפוך את הלב. "שפכי כמים ליבך". ולשפוך פירושו לספר. ולספר הכוונה לשתף בכל מה שעבר עלינו במשך השנה.

ברור שרבינו שומע את הווידוי גם כאשר עומדים במרחק של עשרות מטרים מהציון. אנחנו כמובן לא מתפללים לרבנו, לא מתוודים ומבקשים סליחה מהצדיק, חס ושלום. אנחנו מתפללים לה, מבקשים סליחה מה, אבל כן מספרים לרבנו את מה שעבר עלינו.

רבנו מביא (ליקוטי מוהר"ן תורה ד') על הפסוק: "שִׁמְעֵה ה' קוֹל יְהוֹדָה וְאֶל עֲמֹל תִּבְיָאֲנֻה" את מה שמובא בגמרא במסכת סוטה – איך עצמותיו של יהודה היו מגולגלות במדבר ולא באו למנוחה, עד שמשה רבונו לקח את הווידוי שהוא התוודה ובוז הוא תיקן אותו. משה רבונו התעסק עם התיקון של יהודה, והעלה לפני הקב"ה את הווידוי של יהודה.

צריך לדעת דבר פשוט: אנחנו לא מגלים ומחדשים לרבנו מה עשינו כל השנה. הוא יודע גם ככה. הרופא מכיר כבר את החולה תוך צילום אחד, הכל כבר כתוב בתיק שלנו. זה לא העניין. העניין הוא האתערותא דלתתא שלנו. זה ממש

זקנים עם נערים, מכל החוגים והזרמים, מתייפחים בבכי של געגוע, מבקשים את ה' ומייחלים לשנה חדשה מלאה בעבודת ה'.

חֲטָאתִי לָךְ". אדם שיש לו עבירות צריך להבין שהוא נמצא במצב קשה של חולי. חז"ל אומרים במסכת סוטה: "אין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות". אם עבר עלינו משהו ששייך לחטאים, אות הוא שנפשנו נחלתה. אנחנו צריכים רפואה. מי שמבין שהוא חולה, יודע שהכתובת שלו היא רופא שיכול לעזור לו. וכשבאים לרופא, מה עושים? מספרים על החולי, על תופעות הלוואי, על ההרגשה ועל סדר השתלשלות העניינים. נתאר לעצמנו המטופל שמגיע לחדר הרופא. הרופא שואל אותו: "מה יש לך?", והחולה אומר לו: "יש לי דלקת ביד, אני צריך שתירשם לי מרשם של אנטיביוטיקה נגד דלקות". כל אחד מבין שלדבר ככה זו בורות על גבול החוצפה. אתה כבר החלטת שיש לך דלקת? החלטת שאתה יודע מה התרופה? ואתה רק בא לרופא שיחתום על המרשם?

בוא תשב, נעשה לך צילום, נבדוק מה יש לך, נבין את הבעיה, תן לי לראות את היד. לרופא לא באים כדי לקבוע לו אילו תרופות אנחנו צריכים; לרופא באים לספר מה כואב.

כאשר אנו עומדים מול רופא הנפשות, כדאי וצריך לספר מה כואב לנו באמת. מה חסר לנו, ממה אנחנו סובלים, מה עובר עלינו. וזה לא קל בכלל. יש לנו נטייה להתחכם ולבוא כבר מוכנים: "רבי, אני צריך אחת, שתים, שלוש". יש לנו רשימה מהבית, אנחנו חושבים שכבר ברור

טלפונים ושאר ענייני הבית כמו כל יום שישי. הרי מה כבר יכול להיות מיוחד בערב ראש השנה?

רבנו אמר על ערב ראש השנה שלו: אנשים היו מאחלים לעצמם שיהיה להם ראש השנה כמו הערב ראש השנה שלכם.

ערב ראש השנה בברסלב היה ועודנו יום מרוכז של תשובה, יום של חשבון נפש, יום של שפיכת הלב כמים בציון של רבנו.

אנשים שעוד זוכרים את הדורות הקודמים מספרים כיצד הציון היה נראה כמו יורה רותחת ומבעבעת מרוב חמימות ומרוב שפיכת הלב של המתקבצים. והאמת היא שגם היום, כאשר החושך יכסה ארץ, עדיין רואים בחצר הציון מראות שאין עוד בשום מקום אחר בעולם. זקנים עם נערים, מכל

החוגים והזרמים, מתייפחים מבכי של געגוע, מבקשים את ה' ומייחלים לשנה חדשה מלאה בעבודת ה'. בשעות של ערב ראש השנה יש בציון אווירה של יראה ורוממות שאי אפשר לתאר במילים. מי שהיה – יודע. לכן כדאי לנצל את השעות הללו ולהתכנס בתוך החצר, ובכך להתכלל בתוך ההתעוררות הגדולה הזו. זה לא רחוק גם היום. אנחנו יודעים שיש התעוררות גדולה בציון, התעוררות גדולה מאוד.

ה. השתטחות:

מובא כבר בשם הראשונים על כך שנהגו ישראל לילך על הקברות בער"ה ולהרבות שם בתפילה, "דבית קברות הוא מקום מנוחת הצדיקים והתפילה נתקבלה שם יותר" (משנ"ב).

על אחת כמה וכמה שאנו זוכים להיות בציונו של צדיק כה גדול במעלה, שכבר העיד על עצמו שעסקו הוא עם תיקוני נשמות של כל אחד ואחד.

ו. וידוי דברים:

רבינו אמר על עצמו שהוא לא בא לעולם בשביל עצמו: "אני אין לי מה לעשות בזה העולם כלל, רק באתי לעולם לקרב את נפשות ישראל להשם יתברך" (חיי מוהר"ן, ש"ז). זהו משפט ידוע ומפורסם, אולם כדאי לזכור גם את ההמשך הפחות ידוע: "ואיני יכול לקרב כי אם מי שבא אלי ומספר לי את חסרונו".

דוד המלך אומר בתהילים: "רִפְּאָה נַפְשִׁי כִּי

סדרת הספרים "מטעמים"

על מועדי השנה

בו נלקטו מאמרים
ערוכים ומסודרים
ממשנתו הבהירה

של רביה"ק
רבי נחמן
מברסלב
ותלמידו
רבי נתן
זיע"א

טעמו ודאו כי טוב ה'

**הזדמנות פז לכל מבקשי השם לטעום משמעות
פנימית בדרכי עבודת ה' מידי חג ומועד**

ניתן להשיג את הספרים בחנויות הספרים המובחרות
ובכל מוקדי מכירת ספרי ברסלב

הפצה ראשית: 054-8483148

058-3248737

**ברסלב חסיד!
אתה חייב את זה לעצמך!**

מזכיר טלפון: כאשר אנחנו רוצים להוציא שיחה מאוקראינה לארץ ישראל למשל, כדי שהשיחה תצא לפועל צריכים להתקיים שני תנאים. צריך שמצד הספק יהיה שירות, שתהיה קליטה. אבל זה לא מספיק, חייבים את התנאי השני: צריך שהלקוח יחייג.

רבינו הוא כביכול מצד הספק. הוא אומר: אני מכיר את התיק שלך, מכיר אותך טוב, מכיר אותך מהגלגול הזה ומכיר אותך מהגלגול הקודם. מכיר אותך טוב מאוד, יש לי את כל האינפורמציה עליך. כעת אני צריך את החלק שלך – בוא תפתח את הפה ותספר מה עובר עליך.

וזה בעצם הווידוי. כשאנחנו מתוודים על העבירות ומספרים את מה שקורה איתנו, אנו זוכים לתיקון שלם של כל חלקי נפשנו, רוחנו ונשמתנו.

ז. ביטול:

זה קורה להרבה אנשים: מגיעים לציון, שוברים מניעות עצומות ובסוף הכל סתום וחתום. ישנם כאלו הזוכים כבר בפעם הראשונה שנכנסו לציון לקבלת פנים מרגשת – בכיות, אורות, שמחה עצומה. הלב נפתח, התעוררות לא רגילה. ישנם כאלו שבהתחלה הכל יבש אצלם, אבל בהמשך משהו נפתח ומפצה על הכל. אולם ישנם כאלו שלא מתעורר להם הלב בכלל, לא בכניסתם ולא ביציאתם. וכדאי להתייחס לנקודה הזו.

האמת היא שאין איתנו מי שיכול להבין מה קורה כאן. אין ספק שר"ה של רבינו הוא עניין פלאי ונעלם.

מי כן מבין מה קורה כאן?

הבעל דבר.

הוא יודע אילו נזקים הוא חוטף כל שנה מהקיבוץ הזה. יהודים שהשאול התחתית לא הייתה מספיקה להם הגיעו לאומן ונהפכו ליהודים כשרים. התעשייה של התשובה שהולכת בציון היא הדבר שהכי מרגיז את הבע"ד.

רבי נתן כותב בליקוטי הלכות על מה שחז"ל אומרים: "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד בו", וידועה השאלה: איך ייתכן שבעלי תשובה עומדים במקום שאין צדיקים גמורים יכולים לעמוד? יש הרבה פירושים, אולם רבי נתן מביא פירוש מהפכני: "בעלי תשובה" – זה רבנו בעצמו. יש צדיקים שהם הבעלים על התשובה. זאת אומרת, יש צדיקים שהעבודה שלהם היא להכניס את התשובה בעולם. מהשמיים נתנו להם בעלות על התשובה, ויש להם את העצות החזקות ביותר להביא את עם ישראל לתשובה. ממילא הצדיקים האלו נמצאים במקום אחר מצדיקים אחרים. יש צדיקים שהם גדולים מאוד במעלה, צדיקים גמורים, והם זוכים לעבוד את ה', אבל להורות תשובה לכולם ולהחזיר אנשים בתשובה? זה אין בכוחם. רבינו קיבל מן השמיים את התפקיד לעורר אותנו בתשובה.

למעשה, עלינו לזכור שאיננו מבינים מה שנעשה כאן. וגם אם נראה שהלב מאובן ולא מתרגש, התיקון והטיפול נעשים מאליהם. אם הבאנו את עצמנו, את גופנו ואת שפתותינו – הרי זה משובח.

יהי רצון שתהיה לנו שנה נפלאה, שנה מתוקה, שנכתב ונחתם בספרם של צדיקים אמיתיים, ושהקב"ה ימלא משאלות ליבנו לטובה, אמן כן יהי רצון.

המלכת השי"ת בראש השנה

בתשרי, ומקובל אצל אנ"ש שתורה זו הייתה מעין צוואה מרביז"ל איך להתנהג אחר פטירתו.

בתורה זו רביז"ל מגלה איך כל אחד ואחד שבא ומצטרף לקיבוץ הקדוש, הוא מוסיף בבניין הקדושה כמה אלפים ורבבות. וכל זה נעשה רק בכח הצדיק שהוא יודע להתפלל תפילה בבחי' דין, בפרט בר"ה יום הדין, ע"י כן הצדיק פולט ומוציא מהס"א כל ניצוצות הק' והנשמות שבלעה, וכל זה נעשה ע"י מסירת נפש ותפילה וכו'.

מוהרנ"ת ז"ל מספר שרביז"ל בשנותיו האחרונות היה עם חולי ה'הוסט' - שיעול, והיה ממש קרוב למיתה כמה וכמה פעמים, עד שהקיא דם וליחות וכיו"ב והיה חלש מאוד.

בחצי שנה האחרונה שלו, היה רבינו באומן מיום ה' באייר עד הסתלקותו. בחג השבועות של אותה השנה (תק"ע) לא אמר רביז"ל תורה מרוב חלשות. ואולם בר"ה למרות מנהגו של רביז"ל לומר תורה בין היום הראשון לשני, הפעם נראה היה הדבר כבלתי אפשרי. רבינו שהה בחלישות גדולה והתחיל להקיא דם בכמויות גדולות עד שכמעט נישטק חלילה. אחר כך שלח לקרוא לרבי נתן, לשאול מה לעשות? ענה רבי נתן: אנשים באו מכל המקומות לשמוע תורה.

אמר רביז"ל: א"כ אמסור נפשי על זה. וציווה שישימו כסא סמוך לביתו ע"י השער שבין הבית לביהכנ"ס,

"תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגינו". רביז"ל אמר בסוף ימיו ג' תורות על פסוק "תקעו בחודש שופר". התורה ראשונה היא 'תקעו ממשלה' (בליקו"מ תנינא סי' א'), שם רביז"ל אמר שצריך שיהיה לאדם ממשלה על המלאכים ולקשר עצמו עם נשמות ישראל, ולהזהר מג' תאוות שהן תאוות ממון, תאוות אכילה ותאוות משגל.

התורה השנייה היא: 'תקעו אמונה' (בליקו"מ תנינא סי' ה'), שם מבאר רבינו איך שצריך לחזק את עצמו באמונה ולתקן כל החמישה חושים שהם, ראייה, שמיעה, ריח, טעם ומישוש.

התורה השלישית היא: 'תקעו תוכחה' (בליקו"מ תנינא סי' ח') ובה מבואר שאף על פי שתוכחה היא דבר גדול ומוטל על כל אחד מישראל להוכיח את חברו, אף על פי כן לאו כל אדם ראוי להוכיח. וכשהתפילה היא בבחינת 'דין' אזי צריכים בעל כוח גדול וכו'. ועל כן צריכים לחפש ולבקש מאוד אחרי מנהיג אמיתי להתקרב אליו וכו'.

והנה כל תורה מג' תורות אלו, נקראת על שמה: 'תקעו ממשלה' - שיהיה לאדם ממשלה על התחתונים, 'תקעו אמונה' - שיזכה לאמונה חזקה ע"י הצדיק, 'תקעו תוכחה' - שדווקא הצדיק יודע להוכיח ולתת הריח הטוב בנשמות.

את התורה השלישית, אמר אותה רביז"ל בר"ה של שנת התקע"א, ג' שבועות לפני שנסתלק, ביום ח"י

למרות
מנהגו של
רביז"ל
לומר תורה
בין היום
הראשון
לשני, הפעם
נראה היה
הדבר כבלתי
אפשרי

שאם ח"ו יסתכן יוציאו אותו דרך הפתח.

ובתחילה דיבר רביז"ל בקול נמוך וחלש, וגם היה דוחק גדול מהציבור שהגיע וניסו להשתיק הרעש אבל לא הצליחו כל כך. אמנם לבסוף רביז"ל הרים קולו קצת והצליחו לשמוע, ובפרט רבי נתן והסמוכים אליו, עד שרביז"ל אמר את כל התורה.

הנה רביז"ל אומר בתורה נוראה זו שאע"ג שתוכחה הוא דבר גדול, אבל אין כל אחד ואחד יודע להוכיח. כי ח"ו כשהתוכחה היא שלא כראוי, אזי מבאיש ריח הנשמות השומעים תוכחתו. ורבי נתן מוסיף שגם אדם שמוכיח את עצמו, צריך לדעת איך להוכיח, כדי שלא יתייאש אלא יתעודד להתחיל מחדש.

רבנו מביא בתורה זו שמרע"ה היה יודע להוכיח, כמו שרואים בתח' ספר דברים שמשה רבנו הוכיח אותם ברמז כדי לא להבאיש ריחן. וגם בשיה"ש כת' על מעשה העגל - 'נרדי נתן ריחו', ולא כתוב 'עזב ריחו' או 'הבאיש' חלילה.

ולזכות לזה, אומר רבנו ז"ל, זה ע"י קול התפילה ברחמים ובתחנונים, כלומר שלא בא להכריח כביכול את השם יתברך אלא רק ברחמים ובתחנונים ולא בזכות כלשהי, רק מתנת חנם, כמו שביקש משרע"ה מהשם יתברך - 'ואתחנן אל ה' במתנת חנם, ועיד'ז' נשלם הדעת, והדעת

**כל אחד ואחד שבא
ומצטרף לקיבוץ
הקדוש, הוא מוסיף
בבניין הקדושה כמה
אלפים ורבבות**

היא מחיצה פרושה בפני השלושה המוחין שלא יפגמו.

וכל זה נעשה ע"י ג' תפילות שביום, שהן מחיצה פרושה מפני התאוות. אך אחר שנפגע הדעת, ע"י שנפל בתאוות ה"י, צריך להתפלל בבחינת דין, וע"י בעל כח גדול. ומכאן כל זאת - מקיאה הס"א את כל הקדושות שבלעה, והבעל כוח עומד בגרונה וגורם לה לתת הקאות הרבה, וע"י זה מתגיירים גרים.

וזה בחינת הקיבוץ של ישראל, כי כל מה שמתקבצים ומתרבים ביותר נפשות ישראל, מתרבה ומתגדל ביותר מאוד מאוד בית התפילה. וע"י זה יתברר ומתקן כוח המדמה. וצריכים לחפש ולבקש מאוד אחר מנהיג אמיתי להתקרב אליו, כי ע"י בחינת רוח הקודש שיש למנהיג האמיתי, נתחזק ונתקן האמונה דקדושה, וזה בחינת ר"ה כי אז התפילה בחי' דין ומשפט, וע"י זה מוציאים כל החיות של הסט"א וכו'.

וזהו פירושו 'תקעו בחודש שופר, בכסה ליום חגנו': 'תקעו' - בחינת התגלות הכבוד. 'בחודש' - זה בחינת חידוש העולם. 'שופר' - בחי' הרם בשופר קלך. 'בכסה' - זה בחי' נבואה. 'ליום חגנו' - זה ר"ה.

והעיקר למעשה, כמו שכותב רבי נחמן מטשעהרין בספר 'פרפראות לחכמה', שיש ג' תיקונים עיקריים, והם אמונה קדושה ותפילה.

אמונה - רביז"ל הזהיר מאוד מהתפשטות הכפירה והמינים ותנועת ההשכלה שהתחילה להתפשט. ואף רביז"ל השתדל לדבר עם כמו"כ מהמשכילים להחזירם בתשובה. קדושה - רביז"ל הזהיר מאוד על הקדושה שיעיקר היצה"ר מתגרה בדבר הזה, וכל עניין רביז"ל והתיקון הכללי וההשתטחות, הכל נעשה לתיקון הקדושה, וזה עיקר הניסיון של האדם בעוה"ז כנודע. תפילה - עיקר התפילה היא רחמים ותחנונים לפני השי"ת, והזהיר מאוד לייקר את כל התפילות, וכשנמצא, בבחי' דין או כששולטים עליו דינים צריך להתפלל במסירות נפש.

גם רואים בתורה זו כמה חשוב האחדות והקיבוץ בין אנ"ש באומן, שהרי השראת הצדיק ופעולותיו הק' תלויות בקיבוץ זה, ולכן צריך להרבות באהבה ואחוה בין כולם, כי אז מתקנים תיקונים גדולים כי רביז"ל אמר שבר"ה הוא יכול לתת תיקונים כאלה שאפילו הוא עצמו לא יכול לתת כל השנה.

וכן יש לשים לב ולהיזהר בדברים שרבינו אמר ב'שיחות הר"ן'. כמו: למעט בדיבור ביום הראשון כמה שיותר, להיות שמח בר"ה, לחשוב מחשבות טובות שהשי"ת יעשה עמנו חסדים גדולים, וגם לבכות בר"ה בסוד 'והנה נער בוכה'.

ואע"ג שהוא יו"ט, רביז"ל מביא הפס' ב'שמך יגיליון כל היום שהוא ר"ת בכ"ה, אך צריך להיות מתוך געגועים להשי"ת ומתוך בטחון שייגאל אותנו בקרוב, וכאו"א יקבל את התיקון האמיתי שלו. וע"י שנתחזק באהבת חברים ובשלימות הקיבוץ, נזכה לגאולה שלימה, בבי"א.

שמעו והאזינו לקו 'אגדלך' ותחיי נפשכם

פירוט השלוחות המרתקות

שלוחה

כל העדכונים
השוטפים,
הראיונות, סיפורים
ושיעורים

למעבר בין הודעות הקש S

שלוחה

מאגר הפניות,
החיוזקים, תשיעורים
והראיונות לפי הסדר

1 ראיונות:

ראיון בדבר הארץ - 1 • סיפורי התקופות - 2
• הלולת העיניים - 3 • ראיונות עם מנהלי
החברות - 4

2 שיעורים לפי רבנים (עין פרוט נפרד) |
3 שיעורים לפי מועדים | 4 שלוחות
אומן | 5 שירים ופזמונים לפי מועדים

שלוחה

שלוחת ארגון אגדלך

1 שמיעת חברות ובנסים המתקיימות
בכל רחבי הארץ | 2 סיפורי ישועות
של תורמי אגדלך | 4 תרומה בברשים
אשראי | 5 נציגי החברות | 6 פדיון
נפש ע"פ רביה"ק ורש"ש |
7 הצטרפות לחברות הברורים |
8 הצטרפות להפעת עלון בחיבותא |
9 מזכירות והרשמה לטיסות לאומן

שלוחה

יעוץ וחברותות

1 יעוץ והכוונה לבני התורה ע"י
רבני הארגון
2 קביעת חברותא

שלוחה

נקודת החבר

1 שמיעת חיוזקים מחברים
2 השארת חיוזקים
3 לשיחה חוזרת לך או לחברך
לחסכון בדקות

שלוחה

פרויקט המבחנים

שמיעת עדכונים
והספק שבועי

שלוחה

השארת הודעה
להנהלת הארגון

תרומות ומסירת שמות לתפילה
והקלטת שיעורים

שלוחה

שלוחות
ענינא
דייומא

שלוחה

רשימת הצינתקים

לחוספה או הסרה
בשיש הודעות מיוחדות

*3

חזרה למקום
האחרון בו האזנתם

בלכתך בדרך,
לגלות את הטוב להישאר מחובר,
זה קו אגדלך !!

חזרה לשלוחה
הקודמת

קו אגדלך

02.313.75.56

הבית של בני התורה הספרדים המתקרבים לאורו של מוהרן מברסלב זי"ע

פירוט שלוחה 2<2 שיעורים לפי רבנים

תורה
מחזרת על
אבסננה
שדה
הכל
במקום
אחד!!
לפניכם
פירוט
חלקי של
השיעורים
והשיחות
הנשמעים
בהיום בקו
אגדל

ש"ת נפשי בשאלתי ר"ר יצחק אגדל שואל ודחה ח"ר יוסף נחמן לוי שליט"א ענה	1	עמוד חומי בליקו"מ מורה"ח ר' רחמים נמני שליט"א	1	ליקוטי עצות מורה"ח ר' יוסף חיים חדאד שליט"א	2	כל שיעורי מורה"ח ר' אלהו עטיה שליט"א	5	שיעורי מורה"ח ר' יחזקאל ששון שליט"א	4
חובנה לחיים עם הר"ר משה ישראל לוי ח"ו	5	תורה חומנית עם הר"ר שלום בן ח"ו	5	פאגל תבדדות הר' שלום עם הר' משה ישראל	6	סיפורי מעשיות מורה"ח ר' נתן ישראל שליט"א	7	חכם ששון לוי שליט"א	4
ש"ת נפשי בשאלתי ר"ר יצחק אגדל שואל ודחה ח"ר יוסף נחמן לוי שליט"א ענה	1	דחה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א	1	מנשה רביע שליט"א מנשה רביע שליט"א	2	דחה"ח ר' יוסף בינאי שליט"א ר' יוסף בינאי שליט"א	3	חכם ששון לוי שליט"א	4
חובנה לחיים עם הר"ר משה ישראל לוי ח"ו	5	פרקי אבות מורה"ח ר' מרדכי וענקין	6	הספריית ספרי רבני"ל ותלמידיו עם הר"ר משה חי רז ח"ו	7	סיפורי ילדים מר' אלעזר נקי	8	שיעורים באצרות חיים מורה"ח ר' מאיר שניאור שליט"א	9
הלכה יומית מורה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	1	דף היומי מורה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	2	חזקוני חוצאים מורה"ח עם הר"ר יוסף חיים אבאי ח"ו	3	השיעור השבועי מרן הראשון לעיון רבי יצחק יוסף שליט"א	4	חזקוני חוצאים מורה"ח עם הר"ר יוסף חיים אבאי ח"ו	3

הבית של בני התורה
הספרים המתקבלים לאור
של מורה"ח מברסלב וזניא

אגדל 02.313.75.56

חדש בברסלב

בהמלצת
גדולי אנ"ש

ליקוט נפלא של תורות
ותפילות ועובדות על 'סדר היום'
שחיבר ר' יצחק ברייטער הי"ד
אשר מקיף את הנושאים החשובים בברסלב
מתאים במיוחד למקורבים ולבחורים

ניתן להשיג:

בחנויות נבחרות, באומן ובארץ,
ובארות ההפצה בבתי כנסיות

מאת מכון "כתר מלוכה" שהו"ל ליקוטים
של תורות ותפילות על הצעטיל קטן

הפצה ראשית במספר:
053-3143912

או באימייל: tzk43912@gmail.com

ההכתרה

ומי מגיע אל טקס ההכתרה?
משיב רבינו הקדוש ואומר: "שהקיבוץ אצלו
כ"כ גדול שאפילו שיהיה בהיכל "קן ציפור",
שהוא היכלו של משיח, העליון מכל ההיכלות,
יניח את זה ההיכל וירד להתפלל בראש השנה
עם הקיבוץ" (ח"מ קנ"ה הוספות יג).

ומוסיף מוהרנ"ת ז"ל ואומר: "כשאנו מתקבצים
להתפלל, בוודאי גם רבינו ז"ל פה, וכשרבינו
ז"ל פה בוודאי כל השבעה רועים הם ג"כ איתנו
פה!" (שיש"ק ח"א שעד).

ומה מקבל מי שזוכה להגיע?

גם על זאת משיב רבינו הקדוש ואומר: "גומר
אני את דינם של האנשים שלי ו"פוטרים" כבר
בלילה הראשון" (שיש"ק ח"א קצז).

ועוד אומר רבינו ז"ל: "שיכולים אז אנשים לקבל
תיקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר
שיהיה להם תיקון... כי עושה אז עניינים
ותיקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול
לעשות" (ח"מ תו).

ו"זוכה להמתקת כל הדינים" (כמבואר בליקו"מ
תורה ס"א אות ז', ועיין "פרפראות
לחכמה" שם שכותב: "שע"י זה יוצא זכאי
במשפט ביום הדין של ראש השנה, משום
שנמתקים כל הדינים ונהפכים לרחמים").

מפליג מוהרנ"ת ומגלה: "כל נסיעה
ונסיעה של כל אחד ואחד, יהיה לה חלק
בקץ הגאולה" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן,
דיבורים ממוהרנ"ת אות ד').

מה נאמר, אשרינו שזכינו, הלוואי שנזכה
גם השנה, והלוואי שיזכו כולם.

וכולם שמחו עד מאד. המלך נכנס לטרקלין
המפואר, על ראשו כתר מלוכה וכולם נעמדו
להריע ברטט ושמחה: "יחי המלך".

ברגעים הללו, לא היה מאושר ממנו. בחזרתו
שחו שכניו של הנתין ואמרו: "מה נאמר? אשריו
שזכה, והלוואי שנזכה כולנו!".

בכל שנה ושנה, מגיע מכתב מאת מלך מלכי
המלכים הקב"ה לכל היהודים אשר בכל מדינות
המלך, שם נכתב: "אמרו לפני מלכויות כדי
שתמליכוני עליכם" (ר"ה ט"ז).

את ההכתרה הזו יערכו היהודים, נשמות
ישראל המסולאות מפז, די בכל אתר ואתר,
בכל רחבי העולם כולו. אולם מי שקיבל הזמנה
אישית - בנוסף למעמד ההמלכה הכללי - יבא
ויכנס פנימה אל טרקלין ההכתרה עצמו!

והיכן הוא טרקלין ההכתרה? על זאת משיב
מוהרנ"ת ז"ל ואומר: "כל העולם צועק בראש
השנה "המלך", אולם ההכתרה היא באומן!!!"
(שיש"ק ח"ג רצא).

התרגשות עצומה אחזה את הנתנים בכל רחבי
הממלכה.

את המתח באוויר היה ניתן לחתוך בסכין, עת
הגיע מכתב מארמון המלוכה ובו היה כתוב:
"בעוד שבועות מספר, יתקיים טקס ההכתרה
למלך, ברוב פאר והדר". ועוד נכתב שם: "בכל
רחבי הממלכה - יתקיימו ביום זה טקסים לרגל
מעמד ההכתרה - 'איש בל יעדר'. אולם טקס
ההכתרה המרכזי יערך בטרקלינו של המלך,
בהשתתפות שרים ורזנים מכל רחבי הממלכה,
ולשם יבוא רק מי שקיבל מכתב אישי אל ביתו
מארמון המלוכה!".

נתאר לעצמינו כיצד מרגיש נתין פשוט אשר
שפר עליו מזלו וגם אל ביתו נשלח מכתב אישי.
כולו אחוז התרגשות ושמחה, אף רץ המוזמן
אל החייט שיתפור לו בגדים נאים, כי אין לבא
אל המלך בלבוש שק. מיד בחזרתו מן החייט,
צייר לו לוח ובו מספר הימים שנותרו עד היום
הגדול. בכל יום שעבר סימן V על אותו היום,
ומיום ליום התרגשותו רק הלכה וגברה.

והנה בהגיע היום המיוחל, קם האיש מוקדם
בבוקר (אחרי לילה שכמעט לא ישן מרוב
התרגשות), התלבש בבגדים נאים ועשה את
דרכו בשמחה לעבר ארמון המלוכה. בפתח
השער הראה לשומרים את המכתב החתום
עם שמו, והשער הכבד נפתח בעדו.

מרוגש כולו, נכנס הנתין והתיישב על אחד
מכיסאות הפאר. ממתין בכיליון עיניים
לתחילת טקס ההכתרה.

והנה זה הגיע.

הטקס החל. המנגנים נגנו, המשוררים שוררו

מרוגש כולו, נכנס
והתיישב על אחד
מכיסאות הפאר. ממתין
בכיליון עיניים לתחילת
טקס ההכתרה.

**"אנשים אחרים היו מרוצים
שיהיה להם ראש השנה כמו
ערב ראש השנה שהיה להם"**

כלל האברכים והבחורים מוזמנים

לכנס הכנה לראש השנה

ראש השנה שלי עולה על הכל
דברי פתיחה מהרה"ג ר' יוסף נחמן לוי שליט"א

ההיכל הקרוב להיכל התשובה

סדר היום בער"ה וההנהגה בציון הק' הרה"ג ר' אליהו עטייה שליט"א

יום ה', ליל ערב ראש השנה

בשעה 20:00 בערב

בהיכל הפעילויות לילדים "לחדש נעורי" - רחוב פושקינה

אור בהירות הדרך

העיקר להביא את 'שק העצמות', לדעת שאנחנו נמצאים בטיפול. וכמו שאמר רביז"ל: "אתם הביאו טיט ולבנים ואני כבר אעשה מהם בנינים נפלאים".

ועיקר מה שנדרש ממנו בר"ה זה הביטול והענווה, כמ"ש "בתוך עמי אנכי יושבת". להיות נכלל עם הציבור כאחד האדם, וככל שהאדם מתנהל בענווה ושפלות מול הנהגת ה' עימו, כך זוכה להמתקה גדולה יותר.

להיות שמח ולמעט בדיבור

ויזהר במה שאמר רבינו ז"ל על ר"ה: "בראש השנה צריכין להיות חכם, שיחשוב רק מחשבות טובות, שייטיב השם יתברך עמנו וכו'. וצריכין להיות שמח בראש השנה ולמעט בדיבור מאד מאד לבלי לדבר שום דיבור שאינו מוכרח". אך לא יותר מדי, ולא ימנע חלילה מלומר שנה טובה, שהרי לא כתוב להיות בתענית דיבור, אלא העיקר למעט בדיבור ממה שאינו הכרח. והעיקר הוא לשמח עצמו מאוד, על שזכה לקיים רצון צדיק, בהגעתו אליו לימי ר"ה.

ביציאתו מן הקודש

בחזרה לארץ ישראל, צריך להיזהר ש'לא לעשות את העגל', דהיינו לשמור את העיניים והמחשבה, ובפרט לאחר שזכינו למדרגות גבוהות מאוד. כי הבע"ד עושה את העבודה שלו, בכל מצב ובכל תאריך בשנה, אולם גם אנחנו עושים את חלקינו בכל מצב, לעשות את עבודת קונינו ולשמור על המתנות שקבלנו.

יה"ר שנזכה לברכת "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות ה' היא מעוזכם", לנסוע לשלום ולחזור לחיים טובים ולשלום אמן.

קביעות הלימוד

ידועה השיחה בה הפליג רבינו ז"ל בגדולת ר"ה שלו ואמר: "אם לאכול אם שלא לאכול, אם לישון אם שלא לישון, אם להתפלל [בכוונה כראוי] אם שלא להתפלל - העיקר שתהיו אצלי על ראש השנה, יהיה איך שיהיה" (חיי מוהר"ן, תד).

והנה כשנדקדק במילותיו של רבינו, נראה שלא אמר: "אם ללמוד או שלא ללמוד", ולכא' אפשר לומר שרבינו מצפה שנשתדל לאחוז עצמינו בלימוד, גם בדרכים ובנסיעה לאומן. וכמ"ש רבינו בספר המידות: הָרָגַל הַלִּימוד הוא עולה למעלה על קיום כל המצוות".

וע"י שאדם עושה השתדלות, וב"ה 'אכשר דרא' ויש ספרים "מהדורת כיס" שיכול לקחת עמו לדרך, ובפרט הספרים שנהגו אנ"ש ללמוד בחודש אלול. וזוהי הנהגה טובה וראויה, להתרגל לחטוף סדרים ואמירות בימים הללו שלפני ר"ה ולאחמ"כ עד שחזור לביתו.

מוהר"ן העיד על עצמו שיכול ליתן דין וחשבון לפני הקב"ה, גם על יום של נסיעה. ומאמירה זו נוכח להתעורר אף אנו להשתדל לנצל את הזמן ללימוד במשך שעות המסע לאומן, וע"י שנעשה השתדלות לחטוף לימוד תורה דווקא אז, בזמן שהוא 'לא כסדר' - בכך עולה נחת רוח גדול להשי"ת.

בתוך עמי אנכי יושבת

רבים מהנוסעים לאומן - מייחלים לזכות להארת פנים ולפתיחות הלב בציון רבינו, וכאשר לא זוכים - הם דוחקים ומכריחים עצמם הרבה. הנה צריך לזכור שאצל רבינו

הנה בימים אלו יצאו רבבות יהודים בדרכם לאומן - לקיים מתוך אמונה זכה את ציווי רבינו - להיות אצלו בימי ר"ה. לפנינו מספר נקודות עליהם כדאי וראוי לתת את הדעת בזמן הנסיעה הקדושה, בהליכתנו ובחזרתנו.

להשליך עצמו

ידועים דברי רבינו, המובאים בתחילת הספר שיחות הר"ן: "ודרכי - כשבא היום, אני מוסר כל התנועות שלי ושל בני והתלויים בי - על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וזה טוב מאד. גם אזי אין צריך לדאוג ולחשוב כלל אם מתנהג כראוי אם לאו, מאחר שסומך עליו יתברך. זוהי אחת מההנהגות הפרטיות היחידות שרבינו מגלה לנו על עצמו, וזאת על מנת שנלמד לעשות כן גם אנו.

ממילא, כאשר אנו מדברים על הנסיעה הגדולה לקיים את צוואתו הקדושה להיות אצלו בימי ר"ה, כדאי לזכור ולומר בפה או במחשבה לפני הנסיעה: **ריבוננו של עולם, הריני משליך כל עניין הנסיעה לציון רביה"ק, שלי ושל התלויים** (בפרט אם הוא לוקח אתו ילדים) - **אליך יתברך**. ויעשה זאת בהתקשרות לרבינו הק".

מסירות נפש

מובא בשם ה'שמח ישראל' מאלכסנדר, כי בתוך מסירות הנפש שיש בנסיעה לצדיק כלול גם ביטול ובלבול סדרי הלימוד הקבועים שיש לתלמיד מכורח נסיעתו. שהרי קושי הטלטול הוא מסירות ה"גוף". מסירות "נפש" הכוונה לדברים שהנשמה תלויה בהם, שהם סדרי הלימוד שמשתבשים או נתבטלים.

ובוודאי שמסירות זו מוסיפה לתיקון נפשינו בעת הנסיעה לרביה"ק.

יהודי יקר: קראת? נהנית?

בס"ד גליון 'בחביבותא' יו"ל אחת לחודש ומופץ באלפי עותקים
לפניך מוקדי ההפצה בכל רחבי ארה"ק:

עיר	הנציג	טלפון	כתובת
ירושלים - שמואל הנביא	הר' יהודה ישראלי	055-6687018	רח' שמואל הנביא 96
ירושלים - רמת שלמה	הר' מיכאל רחמים	053-3112823	רח' הרב יעקב מוצפי 35
ירושלים - גבעת שאול	משפחת לוי	052-7634834	רח' הרב אהרון קוטלר 14
ירושלים - רמות א'	משפחת יוסף	054-8443968	רחוב הרואה 19/37
ירושלים - רמות ב'	משפ' ישראלי	052-7179371	רח' אהרן אשכולי 106 דירה 5
ביתר - גבעה A	משפחת רביע	02-5725845	רח' הדף היומי 7/4
ביתר - גבעה B	ביהכנ"ס היכל פנחס	-----	רח' המגיד ממעזריטש 33
בני ברק	הר' יצחק קדוש	053-4147397	רח' הדסים 2
בית שמש - קריה	הר' יצחק אנקווה	054-8421293	רח' מעשי חייא 3
בית שמש - רמה ב'	משפחת רז	02-99910269	רח' נהר הירדן 49/3
בית שמש - רמה ד'	משפ' בן עזרא	050-4193330	רח' נהרדעא 31
מודיעין עלית	הר' משה מאיר נעימי	052-7695684	רח' רבי יהודה הנשיא 31 דירה 18
צפת - מאור חיים	הר' משה יעקב רז	052-7182678	רח' מאור חיים 6 כניסה ב' קומה 2-
צפת - שכ' הדרום	הר' ישראל נחמן לוי	058-3257745	רח' לוחמי הגטאות 5/58 כניסה ד'
עמנואל	הר' משה ישראל לוי	053-3122242	רח' הרב פנחס לוי 13/1
אשדוד	הר' ראובן עזרי	055-6763015	רח' רב חסדא 17
אלעד	הר' אברהם מעברי	052-7648985	רח' שמעון בן שטח 12/24
הר יונה	הר' שלומי חי רז	052-7664661	רח' הרב עבדיה יוסף 7
אופקים	הר' נועם לוי	055-6703700	רח' הטיסים 1557 דירה 6
רכסים	הר' עמוס בקובזה	055-6788517	גבעה א' דרך הר' מישקובסקי 10
מירון	בעמדת העלונים שבציון הרשב"י		
פתח תקווה		053-4147397	רובינא חנה 16
נתיבות	הר' ראובן ויצמן	053-3196603	רח' נצרים 28/5
חריש	הר' דן אסולין	052-7698009	רח' התאנה 36
חולון	הר' נועם יוסף חיים מועלם	052-7177142	בית שערים 4
אור יהודה	הר' יוסף חיים כנפו	058-3260113	רח' סמטת הגן 1
תל ציון	גל אוחיון	054-8424027	

לפתיחת מוקד הפצה באזור מגוריך
נא צור קשר במס' 0534101572

בירורים בהלכה הנוגעים לנסיעה הקדושה לאומן

פרתק, מקיף, ברור ושווה לכל נפש

פאת חברינו הרה"ג ר' משה ג. שליט"א

ומ"מ לצורך לימוד תורה מותר לכו"ע¹ (שו"ע שם), ופשוט שנסיעה לרבינו שמתקן שורש נשמתו ומעלהו לחיי עוה"ב ומועיל לעבודתו יתברך כל השנה, בכלל זה².

שדה התעופה בעיר הבירה קישינב.
ר' תנחום פונה בזריזות לעבר בדיקת הדרכונים, שומר עינו לבלי הבט ליפניו ושפאלו. 'פספורט' נשפע קולו המתכתי של הפקיד, ר' תנחום שולף את הדרכון מכיס החליפה, משתדל שלא להביט בפניו הלא טהורות של הגוי היושב כנגדו...

הסתכלות על גוי

איתא בגמ' (מגילה כח:): 'אסור להסתכל בצלם דמות אדם רשע'. ובהמשך שם: 'תיתי לי [- אקבל שכר] דלא אסתכלית בגוי'. ובטעם הדבר, כתב בראשית חכמה (תשובה ו) שצלם פניו שורשו מצד הטומאה, וע"י הסתכלותו מקנה בלבו רוח הטומאה ההיא, וכע"ז במהרש"א שם.

גדר האיסור - בגמ' משמע קצת שרק ברשע יש איסור, אך בגוי זהו רק ממידת חסידות, אך במג"א (ורבה, ט) השווה גוי לרשע שעל שניהם נאמר אסור, והביאוהו

מתיהם בכל מקום, ולכן אסרו לכהן לצאת מא"י לחו"ל.

אכן כתב המהרש"ל שבזמן הזה שאין א"י מוחזקת בטהרה, לא שייכת גזירה זו ובטל האיסור, והביאוהו הפוסקים (פרישה, ב"ח, ט"ז, ש"ך, וכע"ז במהריק"ש ורעק"א). אמנם בשו"ע ורמ"א (י"ד שס"ג, שעב) הביאו הלכה זו בסתמא, וכן בשב"י (א, פה) כתב שגם בזה"ז אסור, שאין לנו לבטל גזירות חז"ל מדעתנו.

גלגלי הפטוס כבר נשקו בקרקע, ר' תנחום הכהן פרוגש כולו, פעם ראשונה בדרך לרבינו! פיודענו בר אוריין אפיתי הוא, ועוד לפני הזמנת הכרטיס חקר בעיון היאך כהן פיוחס דור אחר דור כפותו, יצא לטופאת ארץ העמים'...

יציאת כהן לחו"ל

גזרו חכמים טומאה על ארץ העמים דהיינו כל חו"ל, מפני שהגויים קוברים

1 וראה בגליון "בחיבותא" לחודש טבת התשפ"ו מה שנתבאר שהסכימו כמה אחרונים בדעת הרמב"ם שלא דווקא לצורך לימוד תורה אלא כל דבר מצוה בכלל, ולשיטתם פשוט שנחשב דבר מצוה ומותר.

2 מדורות העכו"ם שגזרו עליהם חכמים טומאה, משום שקוברים בהם נפליהם, ואסרו לכהן להיכנס לדירתם - לא גזרו כן בחו"ל (תוס' פסחים טו.). [ובא"י ג"כ לא שמענו שנהגו לאסור, ועי' רמב"ם (ט"מ יא, ז) שהוא כגדר טומאת ארץ העמים, וא"כ כהיום שנהגו בו היתר אין חשש, אמנם עי' ר"ש (אהלות יח, ט) שמשמע שחמור יותר מארץ העמים, ואכמ"ל].

אין לנו אלא דברי השו"ע (שם, א) והפוסקים שאף מה שאינו בא ללפת הפת רק בא לפרפרת והיינו לקינוח סעודה, יש בו משום בישול עכו"ם. 2. מה שהתיר ע"פ תוס' והרא"ש, הרי כבר דחה הב"ח (ריש קיד) דבריהם שאין לדמות בישול עכו"ם לברכות הנהנין.

להלכה, רוב הפוסקים סמכו ידיהם על תוס' והרא"ש ללא פקפוק (ב"י, ט"ז, ש"ך ריש קיד ועוד), וע"פ דבריהם יש להתיר גם בקפה. וכן סתמו להיתר פוסקים רבים בהעתיקים דברי הפר"ח, וכ"פ ביביע אומר (ח"ט עט, טו).

אכן הביאו הפוסקים מספר נגיד ומצוה שכתב בשם האר"י שבקפה יש בו איסור

הנה בענין בישול עכו"ם בקפה, יש לדון בשני חלקים:

קליית ובישול פולי הקפה עד עשייתם לאבקה או לגרגירים - בזה הסכימו הפוסקים להיתר שאין בזה משום בישול עכו"ם, והטעם משום שאינם עולים כך על שולחן מלכים עד שיערו המים לתוכם (דרכ"ת קיג, ב; כה"ח קיג, כג; שבה"ל ב, מד; וכ"מ מפמ"ג מ"ז תסז, יח).

בישול פולי הקפה ע"י עירוי מים לתוכם - בזה נחלקו הפוסקים: **בפרי חדש** (קיד, ו) מתיר, ונתן שני טעמים לדבריו, 1. שאינו עולה על שולחן מלכים ללפת בו את הפת' אלא כמשקה הבא בפנ"ע, וכל כה"ג אין בו משום בישול עכו"ם. 2. שפולי הקפה בטלים במים. וזהו ע"פ מה שהתירו בתוס' (ע"ז לא) והרא"ש (שם ב, טו) שכר שעורים שאין בו משום בישול עכו"ם, שכמו שבטלים השעורים במים לענין ברכה שברכתו שהכל ולא העין, כך גם לענין איסור בישול עכו"ם, וכן הדין בקפה.

ובפנים מאירות (ב, סב) אוסר, והשיג על שני טעמיו של הפר"ח, 1. מה שהתיר משום שאינו בא ללפת את הפת, הרי זהו רק לשיטתו (ק"ג, ג), אך אנו

הפוסקים, וכ"ה במרומי שדה בגמ' שם. אכן בעיקר לשון 'אסור' ברשע, י"ל שאין הכוונה איסור ממש רק מידת חסידות, וכמו שכתבו המפרשים על לשונות כעין אלו (עי' ריטב"א שם; מקור חיים ב, ו; תורה לשמה שפג), אמנם בטורי אבן ובמרומי שדה שם מבואר שזהו איסור ממשי³.

גדר הסתכלות - כתב במג"א ש'הסתכלות' היינו מלשון סכל, והכוונה דווקא להסתכל בו ביותר ולהתבונן בצלמו ודמותו, אך ראייה בעלמא מותר, והביאוהו הפוסקים⁴.

פונה ר' תנחום לכיוון האוטובוס. מתרווח במקומו, עד כמה שאפשר. פותח "ליקוטי תפילות" ובהתרגשות גדולה החל לומר תפילה אחרי תפילה. לאחר פספר שעות נסיעה, כבר נמצאים בקרבת הגבול. "נהג, סטופ, טואלט". פקדו הנוסעים על הנהג, הגוי הנהן בהבנה ולאחר שלוש דקות נעצר האוטובוס בתחנת דלק סמוכה. ר' תנחום יוצא כדי לחלץ עצמותיו, ובהיכנסו לתוך החנות, עולה בדעתו לרכוש פשקה קפה מרענן. הוא מתקרב לדלפק ותיכף מתחיל להרהר כיצד יוכל להכין קפה אליבא דכו"ע...

בישול עכו"ם בקפה ותה

3 וכתבו, שמה שאמר שיקבל שכר ע"ז, אף שהוא מעיקר הדין, מכיון שאין רוב העולם יכולים לזהר בזה.

4 אכן עי' סמ"ע (קנר, יד) שכתב להיפך, וכבר תמה עליו ביד מלאכי (תלמוד קעט).

משום בישולי עכו"ם. ועקב זאת כתבו בבא"ח (ב, חוקת טז) ובכה"ח (ק"ג, כא-) (ב) שבעל נפש יחמיר על עצמו אף שפשט המנהג להיתר.⁵

חלב - אסור להוסיף חלב לקפה משום חלב עכו"ם. ועל כן אם המים החמים עוברים דרך צינור החלב, אסור הקפה בשתיה אפי' בדיעבד.⁶

תה - דין התה כדין הקפה, וי"א שבתה אף לדעת הב"ח והפמ"א מותר.⁷

קפה בטעמים - יתכנו בו בעיות כשרות, ואין דברינו אמורים אלא בקפה טבעי.

מסקנת הדברים: מעיקר הדין - קפה ללא חלב שהוכן ע"י גוי, מותר בשתיה. ויזהר שיבואו המים החמים מצינור או מיחם נפרד, אך אם באים דרך צינור החלב, אסורים בשתיה. לכתחילה - במידת היכולת יערה הוא את המים החמים לתוך פולי הקפה או יבקש מהגוי שיערה ע"י כלי שני או עכ"פ שיתן המים בכוס לפני הקפה.⁸

כמו כן, אין לשותות את הקפה בתוך בית הקפה של הגוים רק ישתהו בחוץ, משום שאסרו חכמים לשותות בבית הגוי שלא יבוא לידי קירוב וחתנות. ולשתותו בדרך עראי מותר אף בפנים.⁹

עופדות היו רגלינו בשערי אופן, אה! הגעגועים גוברים, הלבבות רוגשים. אך הפניעות עדיין בעיצופן, הנהג עסוק בתביעת טיפ פכל נוסע, אם אפשר לבקש אז לפה לא? ... אך

הנוסעים אינם משלימים עם הגזירה, האם מותר לתת פתנה לערל?

נתינת פתנה לגוי או לשבחו

אסור ליתן מתנת חנם לגוי (שור"ע יו"ד קנא, יא; חו"מ רמ"ב, ב). ואיסור זה הוא מן התורה, באיסור לאו - לא תחנם, ובאיסור עשה - שאמרה תורה למכור הנבילה לגוי ומדויק שלא לתתה במתנה (גמ' ותוס' ע"ז כ). ובטעם האיסור, כתב החינוך (תכ"ו) כדי שלא יהיה לנו קירוב לגוים לשום ענין.

גוי שכנו ומכירו - מותר (שם). וביאר הט"ז בטעם הדבר: 'שאם מכירו, אין עליו שם מתנה אלא שם מכירה שהרי ישלם לו הגוי גמולו או כבר שילם לו, ואינו חשוב מתנת חנם'. ומבואר מדבריו שגם אם כבר קיבל מהגוי טובת הנאה, אף שאינו עתיד לפוגשו שוב וליהנות ממנו פעם נוספת, מותר (וכ"כ בשו"ת הרשב"א א, ז).

נותן לטובת עצמו - באופן שאינו מקבל שום גמול מהגוי עצמו, רק מרוויח ע"י זה מצד אחר¹⁰, נחלקו בזה הפוסקים. ובשדי חמד (מע' ל כלל נז) נוטה להיתר.

דבר הפקר - באו"ש (ע"ז י, ד) מתיר ליתן דבר הפקר שהישראל עדיין לא זכה בו¹¹. וכע"ז מצאנו בחק יעקב (תמח, יב) שמתיר לתת מאכל האסור בהנאה, כיון שאין יכול כלל ליהנות ממנו ע"י מכירה¹².

נתינת טיפ - לכתח' יתן באמצע העבודה כדי שע"ז יעבוד טוב יותר. וליתן לאחר העבודה, מותר רק כשעשה עבודה יותר איכותית מהמסוכם, או כשעתיד לקחתו שוב ויהנה מנתינה זו, או כשיש בזה משום דרכי שלום כגון כשהמנהג שכולם נותנים וכדו' (תוס' ע"ז שם).

מנה ללא הכשר במטוס - אם ע"י נתינתו לגוי שלידו ירויח טובת הנאה בהמשך הטיסה, שיוכל לצאת ולבוא יותר בקלות וכדו', מותר (ע"י תוס' עירובין שם ד"ה ולמדנו). וכן אם לא כיון לזכות במנה ועדיין היא הפקר מותר¹³.

שבח הגוי:

אסור לשבח מעשי הגוי או לחבב דבר מדבריו. שנא' לא תחנם, לא תתן להם חן (שור"ע שם, יד). ואף אם ירויח טובת הנאה מדבריו אלו אסור, שרק לגבי איסור מתנה מותר, ששם כל שמרויח אינו מתנה אלא מכירה, משא"כ כאן האיסור הוא עצם נתינת החן והרי הוא ככל איסור שאין היתר לצורך ממון (כ"ה פשטות הראשונים והשו"ע,

5 ובפרט שכבר כתבו מהאר"י (שה"מ וילך, מובא בחלקו בכה"ח שם, יג) שהחסידי צריך לזהר שלא לאכול בישולי עכו"ם אף במה שאינו עולה על שולחן מלכים ונאכל חי ואפי' מים, וא"כ ה"ה לפולי הקפה וכ"ש למשקה הקפה.

6 חלב עכו"ם צריך ביטול בס' (כה"ח קט"ו, כד), ומן הסתם אין ס' במים נגד בליעת החלב בצינור (ש"ך צג, א). והצינור כיון שהוא מחובר למיחם נחשב ככלי ראשון (ע"ע שו"ת צד, יח), ואין להקל.

7 ע"י שבה"ל (ב, מד; ה, צג) מש"כ ע"פ דברי החת"ס, שכשאנו ממצה כל טעם העשבים מותר אף לב"ח, וה"ה בתה שראוי קצת לשימוש חוזר. 8 עירוי מכ"ר מהמיחם עצמו הרי הוא ספק בישול, ומשמע באו"ה (מג, יח) שה"ה לגבי בישול עכו"ם שאסור. אך כלי שני מסתבר להתיר, ולדעת השו"ע (ק"ה, ב) בלא"ה מותר. ועירוי מכלי שני ודאי אינו מבשל (מג"א תמז, טו).

9 שו"ע (ק"ה, א) וכפי ביאור הפר"ח (א, ו) בדבריו, וכ"כ מהריק"ש (שם), ושור"י ברכה (ק"ג, ג). ולפי דעת הרמ"א מותר, ובחכמ"א (סו, יד) ובשאלת יעב"ץ (ב, קמב) החמירו בזה לכר"ע בזמנינו שרבו הפריצים.

10 וכגון לתת כליו בשבת לגוי בשביל שלא יצטרכו טבילה (שור"ע ש"כ, ז).

11 אך להפקיר חפציו ואח"כ ליתנו לגוי, אף אם נאמר שמותר (ויל"ע בזה), מ"מ אין הפקר חל אלא במפקיר בפני שלשה (שור"ע חו"מ רעג, ז).

12 ובמראה הפנים (יור' ע"ז א, ט) מתיר אף דבר האסור באכילה כיון שאינו ראוי רק לגוי, וזה תמוה שהרי התורה אסרה אף נבילה האסורה באכילה, ואולי כוונתו במקום שאינו מצוי למוכרו לגוי, ומ"מ קשה לסמוך על סברא זו באיסור דאו' בלא ראיה.

13 אך בזה יש לדון שמא כבר זכה במנה בשעת תשלום על הטיסה הכולל מנה זו.

אך מותר להודות לגוי על מלאכתו, וכן לחזק ידי בישות מלאכתו ולומר תצלח בעבודתך (גיטין סב רמ"א י"ד קמז, ה; משנ"ב שמו, ז). וכן מותר לשאול בשלומו מפני דרכי שלום (משנה וגמ' שם, שו"ע י"ד קמח, י).

לאחר הרגעת ר' תנחום את הרוחות בפסק ברור, נפנה להניח פטלוליו בחדרו. ופיד אחר טבילה במקוה, אף רץ לציון הקדוש כנער הפתופק על אביו. בצאתו, דוכן פלא כובעים וצעפים נתגלה לעיניו, לצידו ניצב זקן מקומי, 'נואו שעטנז' זועק בהתלהבות לכל עובר ושב...

בדיקת בגדים פשעטנז

נ. ב. הדברים דלהלן נכתבו לידע כללי, ואין לראותם כמחולטים כלל.

כובע פרווה (קוטשמע) - אף כשאני עשוי מצמר צריך בדיקה, משום שמצוי בו מילואי ובלאי בגדים ממנים שונים.

כובע מצחיה - אם אינו מצמר ואין בו מילוי מסביב לראש העשוי לחימום, אינו צריך בדיקה.

צעף וסוודר - כשרואה שעשויים מחומר אחד אפי' של צמר, אינם צריכים בדיקה. ואם אינו בקי בכך, אם יש בהם שני צבעים ראוי לבדוקו.

ככלל, יש לדעת שבמזרח אירופה מצוי הפשתן יותר מבשאר העולם. וכן יש לשים לב שכ"ז רק בבגד ללא קישוטים, אך מקושט בפרחים ואפליקציות וכבגדי נשים, מצוי בהם יותר שעטנז.

תוית - אין לסמוך כלל על תוית הבגד המציינת את מין החומר, משום שאין מציינים בה חומר המצוי בבגד באחוזים קטנים, ולא תוספות שאינם מעיקר הבגד, ורק לחומרא יש לחוש להם.

נאמנות הגוי - גוי אינו נאמן לומר שאין בו שעטנז אף במסיח לפי תומו, כיון שיודעים שהיהודים אינם רוצים בזה (ובפרט באומן) (שו"ע י"ד שב, ב).

פונה ר' תנחום למלונו לתת מעט

תנופה לעפעפיו, חצות לילה אקום להודות לך. באכסנייתו פוגש את וסילי הפנקה באמצע עבודתו, ויפן כה וכה וירא כי אין איש.

יחוד עם גוי

אסרו חכמים לישראל להתייחד עם גוי, מפני שהם חשודים על שפיכות דמים (שו"ע י"ד קג, ב). אמנם כבר כתבו הפוסקים שבזמנינו שחוקי המדינה אוכפים זאת ומכים ועונשים על זה, אין חשש רציחה, וכן פשט המנהג (וכ"כ חו"י סו ובית אדם בה"נ סו, וכע"ז בשו"ע שם ס"א).

ליל ראש השנה. סעודת ליל שבת ויו"ט עברה בהתעוררות עילאית. פזווית עיניו שם לב ר' תנחום, איך שהפנקה יאציק פפנה את השולחן, ובכלל זה פרים גם את בקבוק היין היקר שקנה בפיוחד לכבוד יו"ט, לקיים את מצות התורה 'ושפחת בחגר'14...

דיני יין נסך

בקבוק יין סגור או יין מבושל - בכל אופן אין בהם חשש יין נסך כלל, שאין הדרך לנסכם (קכג, ג, קכד, כה, קכה, ט).

יין מפוסטר (-) בישול קל כ- 75 מע' צלזיוס להמית החיידקים) - נחלקו הפוסקים אם דומה למבושל מאחר שאין משתנה הטעם והכמות ע"י הבישול: יש מתירים (אגר"מ י"ד ג, לא; יב"א ח, טו, וסיים שהמחמיר תע"ב; וכן מצדד במנח"י ז, טא) ויש אוסרים (מנחת שלמה א, כה; קובץ תשובות א, עה; אורל"צ ח"ב כ, יח).

מיץ ענבים - לרוב מבושל או מפוסטר הוא.

אופני האיסור בבקבוק פתוח שאינו מבושל¹⁵:

שכשוך - נדנד הגוי את היין ע"י אחיזתו בצידו החיצוני של הבקבוק [אף אם לא הגביהו], אסור היין בהנאה (קכד, יז).

הגביה - הגביה את הבקבוק ללא שכשוך, מותר בשתייה (שם, יח). ומה שמתנדנד מעט בהגביהו לא חשוב שכשוך (ב"י עמו' קיז).

מזג מהבקבוק - נאסר כל היין בשתייה, אף מה שנותר בתוך הבקבוק (קכה, יא).

העביר הבקבוק ממקום למקום - יש אופנים שמותר ויעשה שאלת חכם.

ראייה - מידת חסידות שלא לשתות יין שראהו הגוי, ובפרט לענין עשיית קידוש (בא"ח בלק טז משל"ה, מקור חיים קפג). ובזבחי צדק (ג, קסה) כתב שאין חשש אלא בראיית היין עצמו ולא בראייתו דרך זכוכית אף בבקבוק פתוח, אמנם ביפה ללב (קכג) חילק שרק בזכוכית כהה [כמצוי ביין אדום] אין חשש, אך בזכוכית שקופה [כמצוי ביין לבן] ישנה לחומרא זו [בבקבוק פתוח שאינו מבושל].

יחוד הגוי עם היין:

אסור, שמא ניסך כשלא ראהו (קכח, יא). ויש שני אופנים שמותר: 1. היין חתום בשני חותמות [ואריזת המפעל לרוב בכלל זה] (קיא, א). 2. ישראל יוצא ונכנס בתוך שיעור של ח"י דקות, ואף קטן בן תשע מועיל לזה (שם, י; קכט, א ונו"כ).

כל דינים אלו שייכים גם בנוצרים בזמנינו (ב"י ושו"ע קכג, א), אך ישמעאלים שאינם עובדים ע"ז דיניהם שונים.

אילת השחר הפציעה לה, ר' תנחום כבר ניצב במקומו. מפיו, בכוונה וברגש רב, נשפעת לה הברכה. 'אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו' - זורחות להן הפילים באור חדש. 'ויאמר כל אשר נשפה באפו - ה' אלוקי ישראל פלך!'

14 כ"כ המשנ"ב (תקצו, א). אכן ישנם הסוברים שאין מצות שמחה בר"ה, וכ"כ בשו"ע הרב (תקכט, ח), ואכמ"ל.

15 מכאן ולהלן הדינים הם לדעת מרן הבית יוסף, אך לדעת הרמ"א שונה הדין בכמה דברים.

ר' יוסף אגמי עם בנו ר' אפרים בראיון לגליון בחביבותא

ביום
שהתקרבת
לרבינו

נולדת מהדש!

נער צעיר עוזב את מקום הולדתו בארגנטינה ועולה ללמוד תורה בארץ ישראל ♦ כלפי חוץ הכל נראה נוצץ, אבל בתוכו הוא חש בחיסרון עצום ובלתי מוסבר ♦ אורו של רבי נחמן מברסלב נכנס לו לחיים דווקא מהדלת האחורית, אבל שלב ההתקשרות אורך עוד שנים רבות ♦ סיפורו המרתק והייחודי של הרה"ח ר' יוסף אגמי הי"ו מחשובי האברכים בחבורת אגדלך בעיר ביתר עילית, על עשר טבילות ויותר בנהר המקפיא של אומן ועל חלום מוזר שמגיע אליו בהפתעה

שיר על רבי יהודה הנשיא

מחרוזת השירים התנגנה באוטו בניחותא ובנעימות. שירי שבת, ולאחר מכן סוכות, ניגוני געגועים לבית המקדש ומה לא. הייתי נער צעיר שבסך הכל הצטרף לאחד השכנים בנסיעתו לבית הכנסת.

עמדנו בפקקים והמחרוזת ממשיכה.

לאחר האזנה קצרה, הגיע שיר שהפליא אותי. הזמר שר בהתלהבות את המילים הבאות: "יומא יומא, ראש השנה".

ושוב: "יומא יומא, ראש השנה".

פעם אחר פעם בהתלהבות שלא נפסקת.

עד שלבסוף סיים הזמר בהתרגשות - "אשרינו מה טוב חלקינו שזכינו להתקרב לרבינו".

כל כך נהייתי מהשיר. לתומי הרהרתי: איזה שיר יפה הוציאו על המשניות. באמת 'אשרינו' שיש לנו את רבינו הלא הוא רבי יהודה הנשיא. חיבר עבורנו מסכתות כה קדושות, מעניין למה הזמר נתפס דווקא על המסכתות האלו, אפשר גם לשיר, זבחים זבחים, חולין חולין.

"אתם מבינים עד כמה אומן הייתה רחוקה מעולם המושגים שלי?" מפטיר לעברינו ידידנו היקר הר"ר **יוסף אגמי** שליט"א "אומן שנאמרה בהברה חסידית, נשמעה לי כמו יומא - -".

"ומשם, ממקום תודעתי כה רחוק מכל העניין של ברסלב, זיכה אותי ה' להתקרב לרבינו, לנסוע לקיבוץ בכל שנה ולהרגיש כל כך מאושר עם הקשר לאור הגדול הזה.

"תגידו אתם, מה זה אם לא 'חסדים ונפלאות שאי אפשר להבינם'?"

"האמת שהקב"ה עשה עימי המון טובות במהלך חיי, ראיתי ישועות ודברים גדולים, אולם אין ספק כי החסד המשמעותי ביותר שקיבלתי מהבורא, הוא ההתקרבות לרבינו.

"אולי לחלק מהקוראים המשפט הזה ייתפס כמו אמירה 'פנאטית' וקיצונית, אבל האמינו לי, אני בן אדם ריאלי לחלוטין. לא תצליחו למשוך אותי לתאוריות וקונספירציות, לדיבורים גבוהים ומנותקים. אולם בהקשר של ההתקרבות לרבינו, אני תמיד מתרגש מאוד ולא מוכן להתרגל.

למעשה, עברו כבר כמעט שלושים שנה מאותה התקרבות ואני עדיין מתמלא בצמרמורת מהזכות להיות שייך עם רבי כל כך גדול ונורא, לצדיק כזה שהוא עבורי הכל, וכפי שאספר בהמשך".

הגאולה כבר בפתח

נולדתי בשכונת אונג'סה, הנמצאת בטבורה של "בואנוס איירס" רבתי, עיר הבירה של ארגנטינה. הימים הם ימי שנות התשל"ג. בעיר הענק מתגוררים יהודים רבים, ובתווך צומחת התעוררות איטית להקמת גרעין תורני למשפחות יראות ושלמות המבקשות לשמור על קיום התורה קלה כבחמורה גם בתוך עמקי הניכר.

הילדות עברה עלי בטוב ובנעימים, באותם שנים אף הוקמו מוסדות חינוך לבנים ולבנות עם לימודי קודש, כך שזכיתי יחד עם ילדים רבים לקנות את לימוד התורה, באיכות גבוהה המזכירה את הרמה הלימודית של ילדי ארץ ישראל.

הוריי השתייכו לקהילת "שובה ישראל", וזכינו ב"ה להיות חלק ממהפכת היהדות החרדית בעיר.

באותם ימים עדיין לא הפציע אורו של רבינו בארגנטינה. אם היו שואלים אותי בגיל שתיים עשרה, האם שמעתי על רבי נחמן מברסלב, התשובה כמובן הייתה שלילית. תיקון הכללי?

שכונת אוסנה

אומן ר"ה? מאן דכר שמיה. לא ידענו אפילו על מה "צריך" להתנגד. ברסלב לא הייתה בלקסיקון שלנו וזהו.

בשלב הזה, אני מבקש לפתוח סוגריים משמעותיות ולומר: פעם שאלו את רבי נפתלי, מתלמידיו הגדולים של רבינו, אתה הרי קיבלת ושמעת את מגילת הסתרים שרבינו גילה. אולי תחשוף לנו אפילו ברמז מה כתוב שם בקשר לגאולה. רבי נפתלי אמר: אני לא יכול לומר מה רבינו גילה בפירוש, אבל תדעו: ברגע שהספר הזה, ליקוטי מוהר"ן, יופץ בעולם ויתפרסם, תכוננו היטב לגאולה.

למה אני מזכיר את השיחה הזו. כי צריך להבין מה העולם עובר בשלושים שנה האחרונות. כאשר הייתי ילד, צמד המילים "ליקוטי מוהר"ן" לא נאמרו בכל הרדיוס של ארגנטינה. והאמת, לא רק בארגנטינה, גם בארץ, כמעט אף אחד לא הכיר את רבינו.

היום אין אפילו חילוני ממוצע, שלא שמע על ברסלב, אין דבר כזה. אפילו בשכונת אונסה הרחוקה ניצבה וגם קמה לה לפני כחמש עשרה שנה - קהילת ברסלב מפוארת, בראשותו של חסיד ברסלב נלבב, תלמיד חכם משכמו ומעלה ושמו הרב מנחם עמרם שמואל עבדלחק שליט"א. בבית הכנסת הנקרא "אזמרה" מתקיימת כהיום הזה, פעילות ענפה בכל מה שקשור לענייני רבינו, מנינים ושיעורים, הילולת רבינו ומוהרנ"ת, ובכל שנה יוצאים רבים מבואנוס איירס, זקנים עם נערים, למסע חובק עולם על מנת לקחת חלק בקיבוץ הקדוש באומן.

לכן אם אומרים שאנחנו ממש קרובים לגאולה, אפשר להבין למה. רואים בעיניים מה שקורה בעולם עם העניין של רבינו.

געגועים בארגנטינה

למרות חוסר ההיכרות הישירה עם ברסלב, היו שני דברים שגדלתי עליהם. היום, במרחק של שנים, אני ממש מתפלא מהם.

דבר ראשון: הוריי היקרים הכניסו בבית בכל עת מצוא את העצה של ההתבודדות, מבלי שקראו לה בשם. הם גם לא הכירו את המילה התבודדות. אבל המושג הזה לדבר עם ה' היה כה רווח

לאחר האזנה
קצרה, הגיע
שיר שהפליא
אותי. הזמר
שר בהתלהבות
את הפילים
הבאות: "יופא
יופא, ראש
השנה".
ושוב: "יופא
יופא, ראש
השנה".
פעם אחר פעם
בהתלהבות
שלא נפסקת.

הבשר. הרגשתי שתמיד אבל תמיד, כל מצווה שאעשה, לעולם לא תצליח לגרום באמת נחת להשם ח"ו, כי תמיד יהיה איזה חיסרון במצווה.

עם כאלו מחשבות נוראיות המשכתי ללמוד ולהתפלל.

אני זוכר כיצד באתי לאחד מהרבנים אצלי בישיבה, סיפרתי לו מה אני מרגיש, אולם מאחר שלא היו בידו עצות מתאימות עבורי, הוא רק הפטיר ואמר: אתה כנראה לא לומד מספיק מוסר...

לקחתי את דבריו ברצינות ולמרות שלמדתי בזמנו הרבה 'מוסר', החלטתי להגביר ולהגדיל את כמות הלימוד. אבל לצערי במקביל לנעימות שיש בלימוד המוסר - תחושת החסר והאשמה העצמית רק גדלה וטפחה. לא ידעתי מאין יבוא עזרי.

הקונפליקט הזה ליווה אותי שנים רבות בזמן הישיבה. מצד אחד, הרצון להיות הבחור הכי מתמיד והכי משקיע בעבודת השם, ומאידך - תחושה קשה של אשמה ודמיון כאילו הקב"ה דורש ממני את מה שאין בי.

מעניין לציין כי לקראת סיום לימודי בישיבה קטנה, בערב אחד בו הייתי שבור במיוחד. יצאתי מהיכל הישיבה לאוצר הספרים. חיפשתי ספר מעניין ולפתע צדו עיני בקונטרס קטן עם תיקון הכללי, אני חושב שזה היה עם דיבורים מהרה"ח ר' אליעזר שלמה שיק ע"ה. למרות שהקדמתי כי בארגונינה של אז לא היה אף שמץ של ברסלב, בכל זאת התגלגל אותו קונטרס לישיבה. איך? איני יודע.

דפדפתי בו, איני זוכר אם הצלחתי לחבר ולקשר בינו לבין הפרקים שהייתי קורא מתוך התהלים עם אבי בילדותי, מה שחשוב לציין כי כאשר הגעתי לדף האחרון, נכתב עליו בערך כך: "רבי נחמן מברסלב ציווה לעשות כרוז... כל מי שסר למשמעתו, שיבוא אצלו על ראש השנה, איש בל יעדר".

למעשה, רק שנתיים לפני כן החל הקיבוץ באומן להתחדש, עם נפילת מסך הברזל. קראתי את הידיעה הזו בהשתאות וסקרנות החלה במעבעת בתוכי.

קבוצה של פשוטנים

הרמתי את הראש מהקונטרס ותרתי בעיניי אחר בחור מבוגר שירחיב את ידיעותי. לאחר

בבית. אני נזכר כעת איך פעם התארגנו לצאת לטיול, כבר הכנו הכל ופתאום החלו לרדת גשמים עזים, ללא הפסקה (בארגונינה כמו בהרבה מדינות בעולם, יש גשמים עצומים גם בקיץ). הבנו שהטיול התבטל.

אני בתור ילד, לקחתי את הבשורה בצורה קשה והתחלתי לבכות. אבא שלי ניגש אלי ואמר: יוסף, נכון אתה רוצה שנצא לטיול? בא תדבר עם ה', תספר לו כמה התכווננו לטיול הזה, תאמר לו כמה אתה רוצה לצאת בכל זאת, ותבקש ממנו שהגשמים ייפסקו.

ככה עשיתי, עם כל התמימות. הלכתי לפינת הסלון, סיפרתי לה' איך אני מאוכזב, ושהלוואי שתצא השמש.

אחרי מספר דקות באמת הפציעה השמש, ויצאנו לטיול...

דבר שני: אני זוכר את עצמי בגיל עשר, ילד קטן, בשבת אחר הצהריים. אבא ישב איתי במטבח, על השולחן היה מונח ספר תהילים גדול, כאשר, על הדף הראשון, אבא כתב לעצמו את עשרת פרקי התיקון הכללי. וככה, בכל שבת, היינו מתחילים עם פרק ט"ז, בודקים חזרה בדף הראשון מהו הפרק הבא, וכך גומרים את כל עשרת הפרקים.

שאלתי אותו, אבא, למה דווקא את הפרקים האלה?

הוא ענה: הקריאה של הפרקים האלו, נחשבת כמו כל התהלים. תדע לך, זה דבר מאוד גדול לקרוא את עשרת המזמורים הללו. עד היום אני יודע בבירור, שאבא שלי לא ידע שרבינו חיבר את הסדר הזה. משהו כנראה פעם אמר לו שיש חשיבות בפרקים הללו, והוא מתוך טהרת לבבו, לקח את העניין ברצינות.

בהמשך נעשיתי בר מצווה ונכנסתי לישיבה קטנה.

אתה כנראה לא לופד מספיק מוסר...

אני זוכר את עצמי בישיבה קטנה, הלב שלי ממש בער לקדוש ברוך הוא. הרצונות שלי היו עד השמיים. ב"ה היה לי טעם בתפילה, טעם בלימוד, היו לי שאיפות גדולות מאוד. ובכל זאת ההרגשה האישית שלי הייתה תמיד של חיסרון ועוגמת נפש.

אולי יש חלק מהקוראים ששמעו על התחושה הזו מהסיפורים. אני ממש חשתי את זה על

בו מערכת החיסון מתבלבלת ותוקפת את הגוף עצמו במקום להגן עליו.

"אתה עוד תצא חסיד"

באחד הימים, התעוררתי בבוקר והדבר הראשון שעובר לי בראש מתוך חלום, הוא הפסוק משיר השירים: "שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחַזְּהָ בִּי". אני קם, מתלבש, והפסוק לא עוזב אותי. התפלאתי, בהמשך היום פגשתי את המשגיח, אמרתי לו, אולי יש לכם כיוון ופרשנות על הפסוק הזה, חלמתי את המילים האלו, וזה לא יוצא לי מהראש. הוא פתח לי גמרא מסכת ברכות (נז, ע"א) והראה לי: "החולם על שיר השירים, יצפה לחסידות". אמר לי המשגיח בחיוך, "אתה עוד תצא חסיד".

זה הצחיק אותי. אמרתי: אני, מה הקשר 'חסידות' אצלי? אני לא בכיוון. אבל המשגיח לא התרגש, רק אמר ברצינות של משגיחים: "נו, אתה הרי לא רוצה להתווכח עם הגמרא...".

נחזור לעניינינו. החיים בישיבה המשיכו, התחלתי לשמוע הצעות שידוכים, עד שהגיעה ההצעה עם רעייתי תחיל למשפחת מונסה. ביתו של חמי היקר רבי שמעון מונסה שליט"א מירושלים.

נפגשנו, ובפגישה השלישית לפני הוורט, השיחה התגלגלה על עולם החסידות, והיא גילתה לי שאביה מחובר מאוד חזק לעצות של רבי נחמן.

באותו רגע קצת נבהלתי. אמרתי לעצמי, נכון, פעם היה לי איזה חשק נעלם לנסוע לאומן, לראות ברסלבים מקרוב. אבל לא תכננתי לראות אותם מקרוב כל כך. לא חשבתי על רעיון כזה שחמי לעתיד יהיה מהברסלבים מהסיפורים...

אולם תיאוריות לחוד ומציאות לחוד. הסתכלתי על חמי, ראיתי את כל ההנהגה שלו, כזו עדינות, כזה ישוב הדעת. אמרתי לעצמי, משוגע הוא בטוח לא. גם אם הוא ברסלב, אני אסתכל מרחוק.

ב"ה באנו בברית השידוכים, נישאנו בשעה טובה, ואני נזכר איך בשבע ברכות, פגש אותי יהודי אחד, לא אגיד את שמו, אמר לי: "אה, זכית, התחתנת עם משפחת מונסה, עכשיו רק נשאר לנו שבעזרת השם תהיה ברסלב".

מספר רגעים כבר שאלתי בתום את אחד מנכבדי הבחורים: "תגיד, איפה זה אומן, שמעת פעם על המקום הזה, יש אנשים שנוסעים לשם?"

הבחור ההוא דווקא היה ידען וענה לי: "כן, ישנה קבוצה קטנה של משוגעים הנקראים ברסלבים. מאז שרוסיה נפתחה לעולם החיצון, הם החלו לנסוע לשם. שמעת שהם טוענים שיש שם איזה צדיק, שמתקן את הנשמה שלהם, שיהיו בריאים".

ככה הוא ענה לי בזלזול.

מה אומר ומה אדבר. עדי במרומים, באותו רגע הצטמררתי.

לא יודע מה היה לי. החסרתי פעימה. למרות שהוא אמר את הדברים בזלזול, הרגשתי איך אני רוצה להיות קשור אליהם.

אמרתי לעצמי בתוך הלב, זה כנראה עניין של זמן עד שגם אני אהיה שם, אפילו פעם אחת.

ככה עוברת בי מחשבה.

רק שתבינו את הסיטואציה. לפני רגע עוד לא ידעתי אם 'אומן' זו עיר, או סוג של מאכל, וברגע שאחרי אני כבר מקבל כיסופים להיות שם.

אין לי ספק, שרבנו באותו רגע, כבר החל לקרוא לי. הרי אותו בחור הסביר לי ברוב ידענות שברסלב זו קבוצה של משוגעים, במבט ראשון הייתי אמור לקבל רתיעה מכל הסיפור הזה, אבל קרה ההיפך בדיוק, אדרבה! חשתי במין רצון בלתי מוסבר להכיר אותם מקרוב.

היום אני מבין שזה היה שמימי ורוחני. לב שהתגעגע למשהו נעלם. אני חיפשתי את הנסתר והנסתר מצא אותי.

סיימתי את הישיבה בארגנטינה, וכמו הרבה מהבחורים מחו"ל, עליתי לארץ ישראל. התחלתי ישיבה גדולה בארץ האבות. מצד אחד התרגשות גדולה ללמוד תורה במקום הכי קדוש מכל הארצות, ומצד שני - תחושת החסר התמידי שלי רק הלכה והעצימה. אני לומד עם כל הכוח, מתפלל מעומקא דלבא, רוצה להרגיש טוב עם המצוות שאני מקיים ובמקום זאת - שומע בתוכי מין קול שלא מפסיק להאשים אותי. הקול הזה הוא לא חיצוני, הוא אני בעצמי. זוהי כמו מחלה אוטואימונית. מצב נורא

לא תצליחו
לגרור אותי
לתאוריות,
וקונספירציות,
לדיבורים
גבוהים
ומנותקים.
אולם בהקשר
של ההתקרבות
לרבינו, אני
תמיד מתרגש
מאוד ולא מוכן
להתרגל.

אמרתי לו: "לא, לא, אני לא".

הוא אומר לי, "בסוף כולם יהיו ברסלבים".

עזבתי אותו ואמרתי לאשתי: "מה הבן אדם הזה מדבר, מה הוא חושב? הוא רוצה שכולם יהיו ברסלבים. מה הקשר?..."

טוב, הגיע ראש השנה הראשון אחרי החתונה, חמי היקר לא מדבר איתי כלום על אומן. הוא נוסע ואני נשאר בארץ.

נשארתי בארץ וכבר באמצע החורף שלאחר מכן, משהו בתוכי החל חוזר וניעור. נזכרתי בהתעוררות שהייתה לי בזמנו, כאשר שמעתי לראשונה על אומן בתור בחור צעיר, ולפתע התחלתי להרגיש רצון גדול לבקר שם ולו פעם אחת.

לקראת ראש השנה שלאחר מכן, כבר התפללתי על זה קצת...

אני לא רוצה בלבולים

במקביל, הייתי מאוד מבולבל אם אכן מתאים לי כל הסיפור הזה. אחרי הכל הגעתי מחינוך כל כך ליטאי, פחדתי שאני נכנס למקום שאין ממנו דרך חזור. אני זוכר היטב איך התפללתי בזמנו לה, אמרתי לו: "ריבונו של עולם, אם הנסיעה לאומן היא רצונך הטוב, אם יש בזה משהו של אמת, אז אנא תדביק אותי בכזה דבק שאף אחד בעולם לא יוכל להוציא אותי משם. ואם לא, אז תרחיק אותי לגמרי, שיפסיק אצלי הרצון לנסוע לשם". אמרתי עוד משהו בתפילה, בשמע קולנו: "אני לא אעשה אפילו השתדלות. אין לי כסף, אין לי סיכוי לוויזה, אין לי כלום. הנסיעה הזו היא רק מעל הטבע. אם בכל זאת העניינים יסתדרו, סימן שאתה מוביל אותי לשם. אם לא, אז סימן שזה לא מקום טוב, ולכן אנא ממך תרחיק אותי כמה שיותר. כי אני

ר' שמעון מטלון ע"ה (באמצע) עם יבלחט"א חבריו הקרוב ר' יוסף הי"ו יחד עם ר' יוסף קעניג במטוס בדרכם לאומן

גסי, בנו של חמי. שאלתי אותו: "תגיד לי, מה אנחנו עושים באומן? אני מגיע, ומה הלאה?" הוא ענה: "דבר ראשון הולכים למקווה, לא נכנסים לציון בלי מקווה. אחרי זה נותנים פרוטה לצדקה, הריני מקשר, תיקון הכללי, וזהו, זכית".

עכשיו צריך להבין, בזמנו, המקווה היה גרוע שבגרועים מבחינה גשמית. אני בן אדם שאוהב סדר וניקיון, החלטתי שאני מעדיף לטבול בנהר הקר.

מהנהר לציון ומהציון לנהר

כעת אתם הולכים להיחשף לפרט מאוד משעשע, אני קצת מתבייש לספר את זה, אבל אולי זה יחזק מישהו. תראו מה זו תמימות של מקורב טרי.

הלכתי לנהר, בחוץ - קר, בתוך המים - כפור שלא מעלמא הדין. נתתי טבילה ועליתי לציון.

מכאן ואילך, חשבתי לתומי שעל כל יציאה הכי קטנה מהציון צריך לטבול שוב...

הייתי בציון, קראתי תיקון הכללי, ולאחר מכן הוצרכתי לצאת לשירותים. נכנסתי ללחץ, עכשיו אצטרך ללכת שוב פעם לנהר...

טוב, אין ברירה, יצאתי לשירותים ומשם רצתי לנהר, שוב טבילה וחזרתי לציון. אחרי שתיים הרגשתי צימאון, הפעם כבר החלטתי שאני מתאפק, לא שווה לי לצאת החוצה...

אבל היה חם בפנים, הרגשתי שאני כמעט מתעלף, לא הייתה ברירה, יצאתי החוצה לשתות כוס מים. אבל צריך להיכנס לציון רק

לא רוצה בלבולים".

למחרת נסעתי לקברות צדיקים עם חמי.

חמי אף פעם לא דיבר איתי על ברסלב. אנחנו נוסעים, ואם אני לא טועה, זה היה ערב ראש חודש אלול או באמצע אלול. לפתע חמי מסתובב אליי מהמושב הקדמי ואומר לי "תגיד, אתה רוצה לנסוע לאומן?".

שמעתי את השאלה והתחלתי לצחוק. אמרתי לו, "מאיפה, מה?" הוא אמר לי "תשמע, יש יהודי אחד שיש לו משפט, והוא מוכן לממן ליהודי אחד את כל הנסיעה בתנאי שהלה ייסע ויתפלל עליו, אתה רוצה? וגם את הוויזה הוא ידאג לך".

אמרתי לו: "לפי איך שסיכמתי עם הקב"ה, אני אמור להגיד - כן...".

נסענו. אני מגיע לאומן בפעם הראשונה בחיי ולא יודע כלום על רבי נחמן. בדרך, ישבתי ליד

ר' יוסף בישיבה בארגנטינה

תתחיל לעבוד, תביא את האבנים והסיד שלך.

היה לי מאוד קשה לקבל את הרעיון הזה. עד שהראו לי את תורה מ"ח תנינא בליקוטי מוהר"ן. זו הייתה הפעם ראשונה שפתחתי ליקוטי מוהר"ן. פתאום עולים מושגים חדשים, "ההתרחקות תחילת ההתקרבות". זה היה נשמע לי רעיון מאוד מאוד מחודש.

בחור שגדל עם השקפה ליטאית, בדרך של תביעה בעבודת השם, פתאום תופס שהקדוש ברוך הוא הרחיק אותך כל הזמן, רק בשביל לקרב אותך. זה רעיון עצום שצריך כלים להכיל אותו.

באותו ראש השנה קראתי את התורה הזו פעם אחר פעם. זה נתן לי כוחות גדולים, החלטתי לא להיבהל ממה שאני מרגיש מורחק אלא להאמין שיש כאן התקרבות נסתרת, למרות שלא מבינים מה ואיך.

ככה עברתי את אותו ראש השנה.

בשנה הרביעית והחמישית הגעתי שוב פעם. אבל אז הרגשתי שיש כאן מין בעיה, כבר חמש שנים נוסע באומן, ועדיין לא נגעתי בספרים של רבינו. למעשה, בכל אותן שנים נפגשתי עם רבינו במשך שבוע אחד בלבד, רק בזמן הקיבוץ. בשאר השנה הרגשתי רחוק.

התבודדות ראשונה ביער

אחרי הפעם החמישית, חזרתי לארץ וקיבלתי התעוררות גדולה ללימוד ספרי רבי נתן, התחלתי ליקוטי הלכות, חיי מוהר"ן, ועוד ספרים נוספים. הדברים לא האירו לי בבת אחת, אצל הצדיק יש עניין של חיפוש וחתירה, מתקדמים טפח ואז מתרחקים טפחים. אך כשזוכרים ויודעים שככה הדרך - לא נבהלים.

במקביל ללימוד בספרים, החלה להירקם ידידות עזה ביני לבין ידיד נפשי האהוב והנעים, הרב שמעון מטלון ע"ה שעלה השמימה יחד עם מ"ה קדושי מירון. שנינו גרנו בביתר עילית, שנינו עסקנו בהוראה. וככה נהפכנו מיום ליום לחברים בלב ונפש.

באחד הימים הציע לי הר"ר יצחק גולדשטיין הי"ו להצטרף לנסיעה קבועה ליער השוכן בסמיכות לעיר. דווקא האיר לי הרעיון הזה, הרמתי טלפון לחברי שמעון ואמרתי לו, "הציעו לי לנסוע בכל שבוע ביום רביעי לשדה לשעה של התבודדות. אני לא מכיר ולא יודע איך עושים את זה כראוי ובוודאי שמעולם לא יצאתי לעשות זאת בשדה, אם אתה בא איתי,

בציון הבעל שם טוב לפני 25 שנה

שהנשמה שלי עוברת שם את השיקוף של חיי. בכיתי בלי סוף, והרגשתי איך כביכול רבינו אומר לי: תירגע, תירגע, אני צדיק שמבין אותך. אתה טוב והקב"ה כל כך שמח בך.

באותה זמן הרגשתי שמשוהו נפתח לי בעניין של רבינו. הבנתי שרבינו הוא צדיק שמתעסק עם הנשמה ולא רק עם הצרכים הגשמיים.

ככה הדרך...

בשנה השלישית, הזמנתי שוב כרטיס טיסה ואמרתי לעצמי, אם ככה הרגשתי בשנה שעברה, בטח עכשיו, בפעם השלישית, אקבל אולי עליית נשמה או משהו דומה...

אני בכוונה מספר את כל העניין הזה, כי ברור לי שהרבה עוברים תהליך מקביל למה שעברתי.

בקיצור, כל הדרך אני מתכוון, רק אגיע לרבי ויפתח לי כזה סכר של דמעות...

נכנסתי לציון כבקי ורגיל, מתקרב קצת יותר ולפתע הרגשתי מרירות כזאת שאני לא מאחל לשום יהודי להרגיש אף פעם. שמעתי כמין קול שאומר לי: "קח את הדברים שלך וצא מכאן..." זו הייתה ההרגשה.

קיבלתי מכך שברון לב עצום.

זוכר שעברתי והסתובבתי אחוז צער ויגון מבן אדם לבן אדם, שאלתי: מה הדבר הזה, מה קורה איתי?

עד שהסבירו לי: בהתחלה רבינו מראה מה הוא מצפה ממך, לאן הוא רוצה להביא אותך. עכשיו

אחרי מקווה. ירדתי עוד פעם לנהר. ככה יצא שבאותה שנה טבלתי בלי סוף. בקור, ביום ובלילה. ואי, זה היה שיגעון.

עד שמישהו העיר לי: "מה קרה לך, אתה רציני? טובלים פעם אחת בבוקר וזהו, נגמר".

הייתי ממש כמו בעל תשובה טרי בכל העניין של רבנו, לא ידעתי כלום.

בשנה הראשונה, התפללתי בציון בעיקר על גשמיית. הייתה לי תקופה כלכלית מאוד קשה, אברך צעיר אחרי החתונה. התפללתי הרבה על העולם הזה. לא ידעתי עדיין מה עניינו של הרבי. אני חשבתי כמו הרבה אנשים, הולכים לצדיק - לפעול ישועות.

היום אנחנו מגיעים לאומן, לא בשביל ישועות בגשמיית ואפילו לא בשביל ישועות רוחניות, מגיעים כי רבנו אמר וזהו זה.

אבל בזמנו לא ידעתי. חזרתי הביתה, ובאמת ראיתי ישועות מעל הטבע, כל מה שהתפללתי, קיבלתי ברמה של נס. אני לא יודע אם לפרט, אבל ראיתי ממש ישועות. פתאום אבא שלי שלח לי כסף מחוץ לארץ לחגים וככה סגרתי את המינוס בבנק. דברים התחילו להסתדר. שמחתי מאוד, מבחינתי העניין של רבי נחמן התחיל בר"ה והסתיים בר"ה. לא שום דבר מעבר.

בשנה השנייה הגעתי שוב, ואז כבר קיבלתי מרבנו התעוררות וטלטלה לנשמה שאי אפשר בכלל לתאר. הייתי בציון ופשוט הרגשתי

נכנסתי לציון
כבקי ורגיל,
פתקרב קצת
יותר ולפתע
הרגשתי
פירות כזאת
שאני לא
פאחל לשום
יהודי להרגיש
אף פעם.
שמעתי כפין
קול שאומר
לי: "קח את
הדברים שלך
וצא מכאן..."
זו הייתה
ההרגשה.

תאמינו לי, הם מתחברים לרעיון הרבה יותר בקלות ממנו, הם לא צברו את השכבות העבות של החוכמות המנשכות בעולם. בעיניים שלהם זה נראה כל כך טבעי, לדבר עם הקב"ה.

פניין ספרדי באופן?!

כאשר אנחנו עומדים לפני קיבוץ שנת התשפ"ז. הלב שלי מתרונן משמחה, מצד אחד כל כך קשה לחשוב על אלפי הבחורים והאברכים שרוצים ומשתוקקים להגיע לאומן ועומדים מול חומות גבוהות של מניעות הס"א. ומצד שני, אי אפשר שלא להתעלם מההרחבות העצומות שיש באומן של היום. כל כך הרבה מנינים, היום אין יהודי שיכול לומר, אני לא מגיע לאומן כי אני אוהב תפילה בנוסח מסוים שיש לי רק בארץ. אדרבה המנינים הכי מעוררים, הכי שמחים, וגילו ברעדה, נמצאים בקיבוץ של רבינו.

אני נזכר איך בשנה הראשונה שהגעתי, הסתובבנו ברחובות אומן וגיסי אמר לי: יוסף, תקשיב טוב, עוד יהיה כאן באומן - מניין ספרדי, כולל כל הפיוטים שאנחנו מכירים. מניין גדול, איכותי.

אני שמעתי אותו והתגלגלתי מצחוק. איפה אתה חי... יש כאן מניין אחד בקלויז, וזהו.

אבל הוא לא צחק בכלל.

אמר לי: "מה אתה חושב, רבינו הולך להביא לכאן את כולם.

עוד יהיו מנינים גדולים של כל סוגי העדות והקהילות".

הוי... הדיבורים הללו היו כל כך רחוקים

אני הולך על זה". שמעון אמר לי מיד: "אני בפנים".

הגעתי פעם ראשונה לשדה, בדרך דיברנו על כך שהדיבורים צריכים להגיע באופן של שיחה, פשוט לספר את כל מה שיושב על הלב. נעמדתי מול בורא עולם, ואחרי כמה רגעים של שקט, הרגשתי שמהו נפתח לי. שפכתי בבת אחת את כל ההרגשות שלי לפני ה'. זו הייתה חוויה מכוננת ומרגשת מאוד. סיימנו את השעה, ופשוט רציתי להישאר לעוד שעה. כמובן לאחר מכן הגיעו גם ימים של יובש וקושי. פתאום אין דיבורים, הלב אטום וכו'. אבל קבלת הפנים שלי בשדה הייתה מאוד מרגשת. הרגשתי כאילו הקב"ה אמר לי: בני, חיכיתי לך כל כך הרבה שנים. הבאתי אותך לאומן פעם ועוד פעם, זכית לכל התיקונים הנפלאים של ראש השנה, אפילו התחלת כבר ללמוד ספרי ברסלב, ספגת את העצות מרבינו, עכשיו הגיע הזמן לקיום העצה המשמעותית ביותר לחיים - יצירת קשר אישי עם קודשא בריך הוא.

העצה הזו היא המתנה הכי גדולה שיש לנו מרבינו. עם לבבי אשיחה. מי היה מאמין שבדור מטורף כמו הדור שלנו, יהודים פשוטים יוכלו לקיים ערוץ כל כך ישיר מול בורא עולם. זה הרי לא יאומן כי יסופר.

כאשר הבן הגדול שלי, ר' אפרים, היה בן 7 בערך. כבר אז ישבתי אותו וסיפרתי בפרוטרוט איך עושים את התבודדות, ממש ישבנו ושוחחנו בהרחבה על העצה המתוקה הזו. תיארתי לו איך הקב"ה יקשיב לכל מילה שהוא יוציא מהפה, וכמה נחת יש לה' כאשר ילד מדבר אתו ומספר לו כל מה שהיה בת"ת, במה הוא רוצה להצליח ומה קשה לו.

היום, כמעט עשרים שנה אחרי אותה שיחה, בני אפרים מספר לי איך הדברים נכנסו כל כך עמוק בלבו הצעיר. הוא אמר לי: אבא, בזמנו לא אמרתי לך כלום, רק הקשבתי יפה עד הסוף, אבל היום אני יכול לגלות לך דברים כהווייתם. מרוב שתיארתי לי את הנחת שיש לה' ממי שמתבודד, כל כך התרגשתי שכבר רציתי מיד לרוץ ולדבר עם השם, היה קשה לי לחכות עד שתסיים את כל ההסברים סביב המעלה הזו...

אני מספר את העניין הזה, כדי לגלות לכולם עד כמה שאפשר לדבר עם הילדים כבר מגיל צעיר על התבודדות, יש להם לב טהור ונקי,

השתטחות על ציון רבינו

היום, קשה לצעירים להבין בכלל למה צחקתי. הרי ברור ש'רבינו לכל' וברור שיש באומן מאות (!! מניני תפילה).

גם בגשמיות, אומן עברה מהפיכה של ממש. איזה שפע של הכנסות אורחים. הכל ברמה הכי גבוהה, אתה לא מאמין שהשפע הזה נמצא באיזה רחוב צדדי בעיר צדדית במדינה צדדית במזרח אירופה.

נכנסתי לאולם ופתאום בבתי אחת, הבנתי את מה שלא הבנתי שלוש שנים.

עברתי שם פשוט טלטלה.

היו שם חמש מאות אברכים ובחורים, שחיים את העניין של רבינו כל השנה, הם מגיעים לחבורות של אגדלך, לומדים את הספרים, מקיימים את העצות ורוצים קשר של ממש עם הצדיק הגדול הזה.

ואתה רואה על הבחורים שהם 'מבקשים', הם רוצים לקבל את העניין של רבינו בצורה איכותית ומיושבת. חשוב להם להבין, הם רוצים לראות שזה קשור גם להם.

'אגדלך' מגישים להם את כל הטעמים ממטבח של רבינו על מגש של כסף, איזה שיחות היו שם, איזה ריקודים. איזו אהבה ושמחה. ממש לא יאומן כי יסופר.

עבורי, זו הזדמנות יקרה להודות על המעמד האדיר שהיה, ולבקש מה' הלאה, שהעוסקים במלאכה ימשיכו לקבל כוח להאיר את אורו של רבינו מתוך ישוב הדעת והדרכה בהירה, בכל בציבור התורני. הרי העצות של רבינו שוות לכל נפש. יהודי יכול להישאר בכולל שהוא מכיר, בישיבה שהוא גדל, ולקיים את העצות של רבינו.

לאט לאט חומות ההתנגדות מתנפצות, רואים אנשים שמתקרבים לרבינו ורק משתבחים בעבודת ה' שלהם. אשרינו.

אני מתפלל לה', כשם שלפני שלושים שנה, הבנו שזו רק ההתחלה לעומת מה שקורה היום, ככה גם היום - זו רק תהא ההתחלה למה שעוד נראה בהמשך - "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

לבחור איפה לשבת...

אני אומר לכל מי שמוכן לשמוע: רבי נחמן מברסלב, זה לא רק רבי של עולם הבא, של תיקוני נשמות, זה וודאי. אבל צריך לדעת שרבינו הוא רבי גם של עולם הזה. מי שרוצה לחיות חיים מתוקים כאן, שיטעם מהעצות של רבינו.

כפי שסיפרתי, אני 'מלמד' בת"ת בביתר עילית. התלמידים בכיתה שואלים אותי לא אחת, בן כמה אני.

אין לי בעיה, אני אומר להן את הגיל המדויק. לאחרונה שאלו אותי שוב את השאלה הזו, ופתאום התחשק לי לענות להם תשובה אחרת. אמרתי להם שאני בן 92. הם צחקו, אבל אני התכוונתי ברצינות. ההתקרבות שלי לרבינו החלה לפני 92 שנים ומאז כאילו קיבלתי את החיים במתנה.

'אגדלך' על שום מה?

אבקש להעביר כעת משהו קצת אישי. כאשר ארגון 'אגדלך' הוקם לפני שלוש שנים, לא כל כך הבנתי את הרעיון. למה לשפוך אנרגיות, כוחות וכספים למקום מבוזבז.

אני הרי כבר שלושים שנה בברסלב, ב"ה מתפלל עם חסידי ברסלב, יש לי חברים חסידי ברסלב, טוב לי, טוב לילדי. מה העניין להקים ארגון גג שנותן מענה לבני תורה ספרדים. רבינו זה הרי עניין של כלליות, ולמה לעשות כותרות של תיגו והגדרות.

ככה חשבתי לעצמי.

עד שה' זיכה אותי לבוא בעצמי, יחד עם בני וחתני, ולהשתתף בהילולא האדירה בירושלים ש'אגדלך' ארגנו השנה בעשרה בטבת לכבודו של רבי נתן.

בפעם הראשונה שהגעתי, לא היה לי אפילו לחם משנה לליל יום טוב. לא חיפשתי בשר, או ראש של דג, לחם משנה יבש ודלוח לא מצאתי. והיום, לכל ילד יש סעודת שלמה בשעתו. איך רבינו אמר: העולם נהיה יפה יותר ויפה יותר.

בשנים שלאחר מכן, זכיתי שהיה לי קשר מאוד קרוב עם הרה"ח ר' שמעון שפירא ע"ה. בנו של הצדיק רבי שמואל שפירא ע"ה.

קיבלתי ממנו כל כך הרבה, כל דבר שרציתי להבין, שביקשתי לשאול, הייתי בא אליו. פיזית, או בטלפון. במשך השנים הקשר נהפך לכל כך קרוב, עד שכשאר נחלש ר' שמעון ונחלה, הוא התקשר אלי מעצמו לספר לי שהוא חולה.

כאשר הוא עלה לגנזי רום, הרגשתי שהתייתמתי כפשוטו. היה לי מאוד מאוד קשה. הפטירה שלו הותירה בי 'וואקום' של ממש.

אני מודה לה' על כל מה שקיבלתי מר' שמעון, אבל העיקר זה להתקדם, לא לשקוע בעצבות, להמשיך לעבוד את השם עם כל החיבור, עם כל השמחה.

רבי גם של עולם הזה

מה נאמר ומה נדבר, איני יודע איך זכינו להתקרב לרבינו. היום כבר יש בכל קהילה בכל חוג וזרם בעם ישראל, יהודים שקשורים לרבינו, אבל לפני עשרים, שלושים שנה, זה היה עדיין רחוק מאוד. אני נזכר כעת שאמרתי פעם לבן שלי, אפרים: אני מאמין ויודע שבסוף אומן תתמלא במאות אלפי יהודים. יהודים מרגישים שיש כאן משהו והם מגיעים בהמוניהם. אבל תודה לקל, אנחנו יכולים להגיד שנכנסנו לרכבת הראשונה... ברכבת הראשונה, היה עוד מקום בשפע, יכולנו

"דק אתם תחזיקו עצמכם יחד **אזי תהיו אנשים נשירים"**

אברך יקר!

הנך פוזמן באופן אישי להצטרף לחבורות הקיימות ברחבי ארה"ק,
לחזק ולהתחזק מידי שבועיים עם בני החבורה בעיר מגורך - לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א

פלאפון	שם האחראי	בעיר
052-7634834	ר' משה נתן לוי	ירושלים - גבעת שאול
052-7175744	ר' אליהו דוד לוי	עמנואל
055-6797100	ר' אפרים אגפי	ביתר - גבעה A
050-4193330	ר' יוסף בן עזרא	בית שמש - רמה ד'
054-8421293	ר' יצחק אנקאוה	בית שמש - קריה
054-8481561	ר' אהרון כהן	בני ברק
052-7182678	ר' משה יעקב רז	צפת
055-6763015	ר' ראובן עזרי	אשדוד
058-3257745	ר' ישראל נחמן לוי	צפת ב'
058-3283896	ר' אחיקם שברו	ירושלים - רמת שלמה
054-8471768	ר' אהרון אבטה	מודיעין עילית
053-3102449	ר' דוד צבי לוי	ביתר
052-7177142	ר' נועם יוסף חיים מועלם	חולון
058-3260113	ר' יו"ח כנפו	אור יהודה
054-8437482	ר' מאיר כהן	אלעד

ליצירת קשר והתחברות לחבורות האברכים בפריסה ארצית, פנה כבר היום לראש מערך
החבורות לאברכים, הר"ר יצחק אנקווה שליט"א - 0548421293
או הר"ר אהרון כהן שליט"א בפלא' 054-8481561

ליצירת קשר והתחברות לחבורות הבחורים בפריסה ארצית, פנה כבר היום
לראש מערך החבורות לבחורים, הר"ר יוסף חיים אבאי שליט"א - 05333135370

הננו להודיע לכלל משפחות האברכים הע"י כי ארגון אגדלך מפעיל

מערך שידוכים

ע"י שדכנית ותיקה ומנוסה העוסקת בהתאמת שידוכים לציבור בני התורה
הספרדים המקורבים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א.

לרישום ובירורים: **0527140321**

ואז פה לחדש נעזרי

בשיחה לבחביבותא

כינוס לצדיקים, הנאה להם והנאה לעולם. כך הרגשנו כאשר התיישבנו כגורן עגולה, חברים מקשיבים לקולך. לשמוע ולהשמיע, לספר ולהאזין לדבר בשורתו של הצדיק הגדול ומעשיו הנעלמים, הלא הם לפנינו, ככתבם וכלשונם. שלושה אברכים צעירים, נשואים כולם פחות משנה תמימה, מספרים בהתלהבות על התקרבות משנה חיים ועל השתתפות בחבורת 'אגדלך' שעדיין אפויה בלבם, רותחת ומבעבעת.

תחילה ביקשנו לשמוע, כיצד כל אחד מכם עשה את מסעו הפרטי עד לגילוי אורו של רבינו:

ר' יוסף חיים כנפו: האמת שאני באופן יוצא דופן, ספגתי כבר בילדותי את אורו של רבינו. אבי היקר כבר שנים רבות הולך עם העצות, מתבודד ואפילו נוסע לאומן. את ילדיו הוא שלח למוסדות ספרדים רגילים, ואני בתוכם. נכנסתי לשיבה גדולה, זרמתי היטב עם סגנון הישיבה, השתדלתי אומנם ללמוד פה ושם ספרי רבינו, אבל ההתקרבות האמיתי החלה בהקמת החבורה האגדית שלנו, ועל כך ועוד אספר בהמשך.

ר' אליה כהן: בבית בו גדלתי: לא שמעתי, לא חלמתי, לא הכרתי ולא ידעתי על ברסלב דבר וחצי דבר. נקודת המפנה החלה להתעורר בתוכי, כאשר התברר לי שחברי הטוב, בחור רציני ומבקש ה' גדול, נסע לאומן ליומיים באמצע השנה. הוא נעלם פתאום ולאחר שחזר לשיבה בשלום - גילה לי בסוד שהיה לראשונה בצינון של רבי נחמן.

כששמעתי ממנו על הנסיעה הזו - כמעט התעלפתי. אתה? לאומן? איך אומרים היום: "מה נסגר איתך..."

אבל הוא בכלל לא הרגיש צורך להתנצל, רק אמר לי ברוגע ובחיבור אמיתי: "אליה, תקשיב טוב, ברסלב זה לא מה שאתה חושב ומדמיין. רבי נחמן מלמד תורת חיים. אם יש בך הערכה למה שאני, זה רק בזכות העצות הקדושות שלמדתי בשנה האחרונה".

התברר שבערך שנה קודם לכן, הוא התקרב לברסלב בצורה מאוד מיושבת ולא מבוהלת. הוא מצא את שאהבה נפשו, אך שמר על כך בסוד. אפילו אני בתור חברו הטוב לא ידעתי מאומה.

עכשיו כבר הייתי ממש מסוקרן. "אדרבה! אם ברסלב זה לא רק סטיקרים ושלטים, אני רוצה גם. תן לי מהטוב הזה".

למפרע, אני כל כך מודה לה' שהייתה בי מין ישרות כזו, לא לזלזל ולא לדחות אותו. ראיתי איך טוב לחבר הזה ומיד רציתי גם. החבר אמר לי שיש לו במידי להביא לי את הספר "כוכבי אור". לקחתי, קראתי, די נהניתי מהסיפורים שהיו שם באחד הפרקים, אבל עדיין לא ממש התחברתי. אחרי מספר שבועות, אמרתי לחבר שלי, אולי יש לך עוד ספר של ברסלב, משהו כאן מריח לי קרבת השם, אבל עוד לא מצאתי

שלושה אברכים צעירים, בוגרי חבורות אגדלך, מספרים בחן ובנעימות על רגע ההתקרבות לאורו של רבינו, ועל זמני הגילוי - כאשר כל אחד בדרך נפרדת ואישית, מחפש ומתגעגע למצוא את שאהבה נפשו

◆ בשיחה הנלבבת משתתפים האברכים היקרים:

הר"ר יוסף חיים כנפו מ-אור יהודה. הר"ר נהוראי עזרי מאשדוד, והר"ר אליה כהן מבני ברק, בהנחיית

האחראי המסור הר"ר יוסף חיים אבאי הי"ו ◆

בפתיחות ובעמפיות הם משוחחים ומדברים בגדולת מעשיו של המנחם הגדול ועל המהפכה השקטה

שנעשית בתוככי היכלות הישיבות והכוללים ◆

והכל מפצים ליראה את שמך בהשתוקקות נמרין ונפלא

נפשי בדרכו של הבעל שם טוב הקדוש וממשיכי דרכו.

יצאתי לחיפוש. הסתובבתי בהמון 'טישים' של כל מיני חצרות קודש למיניהם. בליל שבת הייתי עובר מחסידות לחסידות. כאן אוסף איזה 'קידוש' מלא בדביקות, משם לוקח ניגון טוב שמעורר שמחה בלב. הייתה תקופה משמעותית שנעצתי בחסידות "קרלין" התפילה שלהם שבתה את לבי. כידוע בחסידות קרלין שמים דגש גדול על תפילה בצעקה, וזה ממש טלטל אותי, הייתי מגיע במיוחד בשביל להתפלל איתם. הצעקה כל כך פתחה לי את הלב, הרגשתי אחרי התפילה כמו מלאך. פשוט להוציא את כל הכוחות בתפילה, זו חוויה מאוד מיוחדת וטהורה. אבל אחרי תקופה הרגשתי שזה אומנם מאוד חזק ועוצמתי, אבל אני חייב דרך שתמלא אותי כל היום ולא רק בזמן הצעקה בתפילה.

המשכתי והסתובבתי עוד, עד שנעצתי בחב"ד. השתתפתי בהתוועדויות בלי סוף. שמעתי את כל המשפיעים החשובים של ליובאוויטש, הדרך הקדושה הזו פתחה לי צוהר של התבוננות אדירה בגדולת הבורא. קיבלתי הרבה דעת, למדתי 'תניא' בכמויות, כל ההתעסקות הזו עשתה מאוד טוב בלב. אבל גם הפעם, אחרי מספר חודשים - הרגשתי שאני לא מצליח ללכת עם האור הזה - כל היום. הרגשתי שעבורי מחכה דרך אחרת, כזו שתעטוף אותי בחיבור לה', גם כאשר אני לא מסוגל 'להתבונן' וגם בזמן שאני חש בירידה וריחוק.

ליל שישי אחד, רגליי הוליכו אותי מהישיבה בה למדתי בירושלים, לעבר מירון. המפלט הקלאסי של כל בחור ישיבה בדורנו. נו, מה יכול להיות יותר מזה, להעביר את הלילה בציון (או בחצר), להתפלל שחרית ולחזור

את מה שנצרך לי כעת. הוא חשב כמה רגעים ואמר לי, אולי כדאי לך ללמוד השתפכות הנפש. שאלתי אותי על מה הספר מדבר והוא אמר לי: תפילה, אבל מסוג אחר ממה שהכרת עד היום.

השבתי לו: תביא וכמה שיותר מהר. הוא קנה לי ומיד התחלתי בקריאה. כאן כבר הרגשתי שהספר הזה נכתב בדיוק בשבילי. משורה לשורה הרגשתי כזו קרבת השם, באותם רגעים נחשפתי לראשונה לעצת ההתבודדות. איזו עצה פשוטה, דרך שכבר הלכו בה אבותינו ועדין היא דרך חדשה לגמרי. עשיתי מיד מ"תורות - תפילות". הבנתי את הרעיון באופן כללי והתחלתי להתבודד. היו לכך השלכות מיידיות. פתאום הלימוד שלי, ה'שחרית' שלי, הכל נהפך למשהו כל כך מחבר ומרגש. אני חושב שאי אפשר באמת לתאר את ההרגשה הזו במילים.

ככה עברו עלי מספר חודשים, החיבור שלי לברסלב, היה ספר השתפכות הנפש. לא חשבתי ולא הרגשתי שאני עובר שינוי בזהות שלי. נהניתי מרעיון ההתבודדות, יישמתי את העניין - הלכה למעשה, והמשכתי הלאה.

ר' ראובן עזרי: אני מצטרף לרקע המקדים של ר' אליה. עד אמצע ישיבה גדולה, לא ידעתי דבר וחצי דבר על ברסלב. אם מאן דהוא, היה מתנבא לפני שיום אחר אהיה תלמיד של רבי נחמן, הייתי פשוט מתגלגל מצחוק. לא היה שום סיכוי כזה.

האמת, שבתקופה הזו נמשכתי מאוד לעולם החסידות. במקביל ל"שייטגען" והמעמד בישיבה, חיפשתי גם משהו שיבעיר אותי לה'. שיעור לי את הלב מתרדמתו.

הבנתי די מהר שאוכל למצוא את שאהבה

ר' אליה כהן - בני ברק

כששמעתי
ממנו על
הנסיעה
הזו - כמעט
התעלפתי.
אתה? לאומן?
איך אופרים
היום:
"מה נסגר
איתך..."

עולם הישיבות - אילוסטרציה

לישיבה בחזרה.

לך שאני חסיד ברסלב.

הלילה עבר עלי בטוב ובנעימים וכאשר התחילה התפילה, והייתה זו תפילה של ראש חודש, נעמדתי באופן אקראי ליד יהודי שאת שמו אני יודע עד היום.

הנחתי תפילין, אמרתי "קורבנות", המשכתי לפסוקי דזמרה, ולפתע אני שומע קול נעים שאני אפשר בכלל לתאר. היהודי לידי עמד לפני קונו, ומעולם לא ראיתי כזה דבר. היה בו שילוב של פנים מאירות ומחייכות בצורה לא רגילה, יחד עם ערגה ולב נשבר, גם הם לא רגילים. הוא אמר את סדר ה"הללויות" בכזו שמחה, אבל כאשר הגיע ב"ויברך דוד" למילים "ובידך לגדל ולחזק לכל", שמעתי אותו נסדק לגמרי. היה שם לב נשבר וגעגוע שלא הבנתי ולא הכרתי.

ראו עליו שהוא לא התפלל כי 'צריך' להתפלל, הוא ממש ניהל שיחה ערה עם הקב"ה. והכל בפשטות, בלי תנועות משונות, בלי טבק וכל מיני תוספים מבחוץ, וגם בלי רעש וצלצולים. משהו זך כזה, צנוע, פשוט.

לא יכולתי להיפרד ממנו, נשארתי לעמוד לידו עד אחרי מוסף. הוא כל כך ריגש אותי. אבל מאחר שלא היה לי משהו מיוחד לומר לו, הרי אני מכירו ולא יודע עליו כלום, לכן סיימתי את התפילה, ו"נפרדתי" ממנו בליבי.

אצתי והזדרזתי לציון, נשיקה ותפילה קצרה, קפה ועוגיה שבורה, ומשם רצתי כל עוד רוחי בי לתחנה בתחתית ההר, הרי צריך עוד להגיע לישיבה בחזרה.

בשלב הזה, ראיתי בעיניים הארת פנים מן השמיים.

כאשר הגיע האוטובוס, עליתי עליו יחד עם עוד כעשרים איש, ובאופן פלאי, גלגלה ההשגחה שהיהודי המדובר עולה אף הוא לאוטובוס ומתיישב... כן, ניחשתם נכון: במושב לידי.

מתפתחת בינינו שיחה מתעניינת. ולאחר מספר דקות שאלתי אותו בכנות: ראיתי אותך היום בציון, עמדתי לידך בתפילה, אני רוצה לומר לך וסליחה על החדירה למרחב הפרטי, התפילה שלך ממש ריגשה אותי. איזה חסיד אתה? האם כולם ככה מתפללים אצלכם?

הוא חייך ואמר: לא יודע ממה הצלחתי לרגש אותך, אבל אם שאלת איזה חסיד אני, אענה

השיחה עברה לנושאים אחרים, אבל מאחר שהייתי במסע חיפוש, הבנתי שאני צריך בהזדמנות הקרובה לתהות על קנקנה של חסידות ברסלב.

עד אז ברסלב הייתה נראית לי כמין אספסוף צבעוני ומוזר, לא חשבתי שיהיה לי מכנה משותף עם הציבור הזה, אבל היהודי הזה ממירון פתח לי משהו בלב.

תוך מספר ימים כבר רגליי הולילו אותי לבית הכנסת הגדול של הברסלב בשכונת מאה שערים. "נכנסתי ונפגעת". התפילה במתינות, השמחה, הארת הפנים, הכל ביחד שבה אותי ובליבי גמלה החלטה לבוא לשם כמה שיותר...

לא הסתפקתי רק בהגעה לתפילה, אחרי עלינו לשבח התחלתי לפתוח ספרים שונים שגדשו את המדפים. פגשתי לראשונה 'ליקוטי תפילות', 'ליקוטי מוהר"ן', 'שיחות הר"ן' ואת כל הטוב המזוקק שיש לצדיק הגדול הזה להציע לכל אחת ואחת מנשמות ישראל. הלב שלי התרחב, הרגשתי שרבינו מדבר עלי ואלי, אבל היו לי המון שאלות ותמיהות, המושגים היו נראים לי לא שגרתיים. הצדיק האמת, דיבורי התפארות מיוחדים, ועוד שלל ניסוחים שלא הכרתי מעולם. יאמר לשבחו של הרב יעקב נתן אנשין שליט"א, שהוא עשה לי הרבה סדר בראש. שוחחתי איתו במשך שעות ארוכות והדברים שניראו לי מופלאים ומשונים - קיבלו מעתה משנה זוהר ויופי.

ומשם, מאותה התקרבות אישית ופלאית, אתם פוגשים את אגדלך ומאז הכל כבר נהפך להיסטוריה. אנחנו מנסים להבין: אתם מחפשים את 'אגדלך', או ש'אגדלך' חיפשו אתכם?

ר' יוסף חיים: כאשר נכנסתי לישיבה - כבר הייתה חבורה קבועה של אגדלך, הדרישה כמובן הגיעה מהבחורים, הארגון שלח אברך יקר אחת לשבוע, 'אגדלך' מימנו גם כיבוד קל, והחיזוק היה גדול. למעשה, בשלב מסוים הבחור שהיה ממונה על החבורה התחתן והחבורה אט אט התפרקה. יום אחד קיבלתי טלפון מהר"ר יוסף חיים אבאי הי"ו האחראי המסור על החבורות, ובפיו בקשה: "יוסף חיים, יש מספר לא מבוטל של בחורים מהאזור של הישיבה שלך, הם ממש מתחננים לחבורה, שמעתי עליך שאתה 'חברהמן', אתה

ר' ראובן עזרי - אשדוד

אם מאן דהוא,
היה פתנבא
לפני שיום אחר
אהיה תלמיד
של רבי נחמן,
הייתי פשוט
מתגלגל מצחוק.
לא היה שום
סיכוי כזה.

חבורה של 'אגדלך' בתוך הישיבה ובאישור הצוות. מוסר השיעור הוא הרב יוסף קדוש מבוגרי הישיבה, וראש הישיבה אף נתן את הסכמתו לקיום השיעור.

עד היום אני חושב שמדובר במאורע משובח עין ולב, יושבים בחורים מכל הגילאים, משיעור א' ועד קיבוץ, מצטופפים בתוך חדר פעיל בפנימייה, יושבים על המיטות, על כיסאות, ועל כל מה שאפשר ופשוט מוכנים לוותר על הפסקת הצהרים שלהם לטובת ההזדמנות להשביע את צימאון נפשם.

ר' נהוראי: בשנותיי הראשונות בישיבה גדולה, למדתי בישיבה מפורסמת השוכנת בסמיכות לשכונת מאה שערים. כך יכולתי להגיע בתדירות גבוהה לבית כנסת של ברסלב במאה שערים. אני נזכר במחשבות המנוגדות שהיו לי באותה תקופה: מצד אחד הרגשתי מאוד מחובר לספרים, למנייני התפילות ולנוסח, יש שם אנשים יקרים ונפלאים שממש שמחתי לשוחח איתם. אולם מצד שני, עמדה מולי שאלת הזהות, הרגשתי מין מחסום דמיוני ששידר לי כל הזמן: ברסלב זו חסידות, ואם אתה רוצה להיכנס באמת פנימה - אתה צריך להיראות אחרת, עם לבוש חסידי מלא ועם התאמה מנטלית גמורה - דבר שלא ראיתי ולא הבנתי איך והאם אני עושה אותו.

יום אחד, נכנסתי לפנימייה ורציתי לבקש משהו מסוים מאחד מחבריי בחדר הסמוך, נכנסתי פנימה ומזווית עיניי ראיתי עלון צבעוני מבצבץ מתחת הכרית שלו. באופן ספונטני הבטתי בעלון ובטבעיות הרמתי אותו לראות מי המוציא לאור ובמה מדובר. זה היה עלון "בחיבתא". החבר שהעלון היה שייך לו - נבהל מאוד. הוא אמר מיד, שהוא ראה את העלון באיזה מקום ואין לו מושג אפילו מה כתוב שם. חייכתי אליו ואמרתי שלא יבהל: 'אנחנו באותה סירה'.

שאלתי אם אפשר לקחת ולקרוא בנחת, והוא כמובן השיב בחיוב. קראתי מיד את כל המדורים ולא האמנתי למראה עיניי: עלון מלא בדעת, מדורים כל כך יפים ומגוונים. ובעיקר נחשפתי לראשונה לקיומו של ארגון אגדלך. היה זה עבורי חידוש שלא מעלמא הדין. פתאום הבנתי את עומק בשורתו של רבינו. יש כאן צדיק שמעורר את כלל נשמות ישראל להשם יתברך, באשר הם שם. הכוח שלו לא מוגבל ולא מצטמצם לאף מקום מסוים. מאז, ההתקרבות שלי העמיקה והתקדמה עוד ועוד, הרגשתי שאני יכול להיות תלמיד של רבינו,

גם בעניין של רבינו, בוא נפתח את החבורה מחדש".

האמת שלא התחשק לי בכלל לארגן את האירוע הזה, זה היה נראה לי מסורבל ומתיש. אמרתי לו שאני לא הבן אדם הנכון ושיעזוב אותי. אבל הוא, שיהיה בריא, עשוי מחומר אחר, חתירה למטרה באופן מפליא. הוא אמר לי: "אל תדאג - אני אארגן את כל מה שצריך - אתה רק תהיה איש הקשר".

לא יכולתי לסרב, התחלנו עם בערך שלושה בחורים. הרב אחיקם שברו הודיע שהוא יגיע באופן קבוע, אבל עדיין הרגשתי לא נוח. היהודי טורח, יש לו משפחה, יש לו חיים פרטיים, הוא נוסע כמה עשרות ק"מ אחרי יום מתיש ובסוף רק שלושה בחורים משתתפים בחבורה.

מיד אחרי הפעם הראשונה, אמרתי לר' אחיקם: "תקשיב, לא נעים לי, אבל אולי נוותר על הרעיון, אתה רואה שאין כל כך הרבה חבר'ה לעבוד איתם". הוא חייך ואמר לי במבט נחרץ: "תגיד, אם אני אבוא, אתה גם תבוא?" אמרתי לו: "כן, בטח".

"אם ככה, לי כבר שווה להגיע. הרי מה יכול להיות יקר יותר לפני ה' מאשר שני יהודים שיושבים ביחד ועוסקים בדליית עצות קדושות מעמקי תורתו של רבינו הקדוש?". הפטיר ר' אחיקם בקלילות שכזו.

הוא כל כך חיזק אותי עם הפשטות שלו והחלטנו שאנחנו ממשיכים קדימה ולא מתרגשים.

נו, אתה יודעים כמה בחורים יש כעת בחבורה הזו? עשרים וחמש בחורים (!) שמגיעים בכל שבוע, חוק ולא יעבור.

הרב אחיקם, מביא כאלה דיבורים עמוקים ומתוקים, הכל על פי תורתו של רבינו ורבי נתן, ממש נופת צופים.

אבל הסיפור האמיתי מתחיל אחרי השיעור. הבחורים נשארים ומדברים איתו על החיים, על האתגרים של הדור הזה, על קושי בשקיעות בלימוד, והוא, הרב אחיקם - נותן לנו כאלו מנות של חיזוק, ממש גן עדן התחתון.

המסר שלי מכל הסיפור הזה הוא פשוט: אתה צריך לעשות את שלך, והקב"ה יעשה את שלו.

ר' אליה: אחרי שבמשך תקופה הגיתי בספר "השתפכות הנפש", התברר לי שמתקיימת

ר' יוסף חיים כנפו - אור יהודה

הבחורים
נשארים
ומדברים על
החיים, על
האתגרים של
הדור הזה, על
קושי בשקיעות
בלימוד, וראש
החבורה נותן לנו
כאלו מנות של
חיזוק, פפש גן
עדן התחתון.

לספוג אל קרבם דברי אלוקים חיים הישר ממעיינותיו של רבינו. איזו זכות.

ר' אליה: האמת שאני מרוב געגועים לחבורה של הישיבה, עדיין קופץ אליהם פה ושם. אני גר באותה עיר וזה ממלא אותי כל כך. יש לי חשק עצום לפתוח בשכונה שלי - חבורה לאברכים צעירים ואני בטוח שהקושי הוא בהתחלה, אחרי שכבר מעיזים ומתחילים, יש ס"ד ורואים את הפירות.

ר' יוסף חיים: איש בשורה אני לעצמי ולחברי בעיר החדשה בה עברנו להתגורר מאז חתונתי לפני כשלושה חודשים: ב"ה נפתחה חבורה לאברכים גם בעיר "אור יהודה". את הכוחות לקחתי בהשראה מהרב אחיקם שברו, אותו הרי ראיתי ממש מוסר נפש למען החבורה, וכעת אני אומר לעצמי, למה שלא אתאמץ גם אני? הרי מדובר בהתעסקות עם נשמות ישראל, ומדוע שלא יהיה לי חלק בהגדלת הדעת שלהם ושל בתיהם ובניהם שיבואו אחריהם??

השיחה הקולחת מתארכת אל תוך הלילה, גילויים גדולים נאמרו שם במפגש המרתק הזה, אולם עמודי המגזין שהוקדשו לכתבה זו מוגבלים, ולכן נסיים ורק נאמר: אשרינו שיש לנו רבי כזה!

לגמרי. מבלי ליצור שינויים דרמטיים בקוד לבושי, או מקום לימודי.

ר' נהוראי: ברמת שלמה כבר לומדים מספר שנים - ליקוטי מוהר"ן בעיון. הולכים יחדיו עם התורה הזמנית, וזה ממש נפלא. לבוא ולראות בכל שבוע מחדש - עשרות בחורי חמד ממיטב עולם הישיבות הספרדי בירושלים, שיושבים ועוסקים באופן מעמיק ויסודי בספר ליקוטי מוהר"ן, זהו ממש חזון שלא יכולנו לחלום עליו לפני מספר לא רב של שנים.

ב"ה שלושתכם נישאתם במהלך השנה האחרונה, ומהשתתפות קבועה בניהול החבורה, עברתם לעיר אחרת, בלי חבורה ובלי נקודת החבר כפי שהורגלתם כל כך בשנים הללו. איך התחושה ומה עושים?

ר' נהוראי: אכן, ודאי שיש תחושה גדולה של חסר. תמיד אפשר ללמוד מהספרים הקדושים אבל החלק של נקודת החבר הוא גבוה מאוד, וכשיש אותו - לא יודעים להעריך, וכאשר אין אותו - לא יודעים איך אפשר בלי...

אבל הנה, בתקופה האחרונה זכיתי לייסד בבית הכנסת ליד מגורי באשדוד, שיעור בסיפורי מעשיות. מארגנים קצת כיבוד והמתפללים נשארים אחר התפילה בשבת בבוקר, וזוכים

בעלון היה כתוב, שיש חבורות לבחורים בהרבה ערים בארץ. התקשרתי מיד לאחראי ושאלתי מה הכינו בשבילי בירושלים. הוא המליץ לי על חבורת 'אגדלך' בשכונת 'רמת שלמה' של הרב מיכאל רחמים שליט"א. ומואז כל השאר היסטוריה, באתי לשם כבר באותו שבוע ומואז לקחתי חלק פעיל בשיעור העמוק והעצום עד יום חתונתי.

איך החבורה התנהלה אצלכם, באיזו מתכונת, ומה למדו?

ר' יוסף חיים: הרב אחיקם בכוונה תחילה לא מדבר מתוך ספר מסוים וגם לא על נושא קבוע וידוע מראש. באופן כללי הדיבורים קולחים ומקיפים ענינים רבים. כמובן שלפני פורים דברו על פורים ולפני כל חג תהא שיחה על אותו חג.

ר' אליה: אצלנו למדו באופן קבוע מהספר שיחות הר"ן. ראינו שהבחורים מתחברים מאוד לשיחות הללו, הם שוות לכל נפש ויש גם התחדשות נפלאה, לעבור שיחה אחרי שיחה, כאשר בכל פעם נוגעים בעוד יסוד ובשורה של

בס"ד

השנה מכניסים הביתה את האור של רבינו

מתנה מרוממת לכבוד ראש השנה

פלקט מיוחד לסוכה

ניתן להשיג:

אומן

בחנות הכיפות מאחורי הציון או בדוכן בכניסה לשיינר

ירושלים

בתנות ספרים ברסלב (ליד השול)

בית שמש

בחדר 'דעם רעבענס ווינקל' בביהכ"ס אור הנחל

בני ברק ומרכז

בחנות ההפצה לב ברסלב רחוב רבי עקיבא 60 או במספר 052-765-3662

מחיר מיוחד למזמינים בחנות 'לב אומן' מול הציון

מחיר מבצע למזמינים מוקדם

חייגו: 02-650-5551

או לרכישה דרך האתר judaicabreslev.co.il

בתמונה נראים, אוהלי ציוני רבינו ור' נתן, חפצי הקודש של רבינו ומשפיעי אנ"ש ז"ל מהדור הקודם (ר' גדליה קעניג, ר' מעכל דורפמן, ר' לוי יצחק בנדר, ר' שמואל שפירא, ור' אליהו חיים רוזין) מאויר בידי האמן יואל וקסברגר

בית הוראה אגדלך - אומן התשפ"ז

במהלך הנסיעה והשהות בסביבת הגויים
מתעוררות שאלות הלכתיות רבות, על כשרות המאכלים והמשקאות, הלכות שבת
וראש השנה, דיני טבילת כלים או שעטנז, ועוד עניינים רבים נוספים

לאור הביקוש הרב

גם השנה יתקיים בימי הקיבוץ הק'

בית הוראה - אגדלך

שיתן בס"ד מענה הלכתי

עם רבני בית ההוראה שע"י ארגון "אגדלך"

**בבית הכנסת "אהבת ישראל" שע"י אגודת 'אהלי צדיקים'
בראשות הרב ישראל מאיר גבאי,
רחוב בלינסקי - לפני הכניסה לרחבת ה'קלויז'**

להלן השעות בהם ישובו הרבנים בבית הוראה:

הרה"ג ר' דניאל לוי שליט"א	14:00-15:00	יום חמישי כ"ח אלול
הרה"ג ר' נריה הלוי שליט"א	18:00-18:30	
הרה"ג ר' עמי מזרחי שליט"א	18:30-19:00	
הרה"ג ר' דוד מנחם מגידש שליט"א	13:00-13:30	יום שישי ערב ר"ה כ"ט אלול
הרה"ג ר' דניאל לוי שליט"א	13:30-14:00	
הר' אהרון נתנאל גלעדי שליט"א	14:00-14:30	
הרה"ג ר' יצחק יוסף שליט"א	14:30 - 15:00	

הישיבת לראשם עטרת כן

בפרוס עלינו השנה החדשה, שנת התשפ"ז,
ולאחר שלוש שנות פעילות בהם זכינו לסייעתא דשמיא מרובה
מבקשים אנו להביע את הערכתנו על שותפות נאמנה בהארת דעתו הקדושה של רבינו
הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א, לאלפי אברכים ובחורי חמד בני עדתנו
לכלל שותפינו וידידינו היקרים, מעפדי ופחזיקי ארגון אגדלך פכל רחבי הארץ

הנותנים ביד רחבה הו"ק בכל חודש

מתוך תחושת שליחות ושותפות אמת.

יה"ר שיתפלאו כל משאלות ליבם לטובה, וזכות רבינו הקדוש תעמוד להם וליוצאי חלציהם
להתברך בשנה טובה ומתוקה, ונזכה כולנו להיכתב בספרן של צדיקים, אכ"ר.

הקב"ה ישלם שכרם

על הכל יזכרו ידידנו היקרים, המוסרים נפשם למען הגדלת שם רבינו הק' בכל דרך אפשרית, ובפרט
בתמיכתם העקבית בכל מפעלות אגדלך בכל ימות השנה,

מתוך נפש חפצה והארת פנים מיוחדת. ה"ה

ארגון 'נעשה ונשמע'

בנשיאות הגה"ח ר' ניסן דוד קיואק שליט"א

הר"ר לוי יצחק גבירץ הי"ו

מנהל חברת הנסיעות הוותיקה והאמינה "נתיבים טורס"

הר"ר נחמן בנשעיה הי"ו

הר"ר בנימין ויצהנדלר הי"ו

מייסד הארגון האדיר "תמיצי דרך" לעידוד הלימוד בספה"ק ליקוטי פוהר"ן

הרה"ח ר' נתן מיימון הי"ו

יה"ר שיתפלאו כל משאלות ליבם לטובה, זכות רבינו הקדוש תעמוד להם וליוצאי חלציהם להתברך בשנה
טובה ומתוקה, ונזכה כולנו להיכתב בספרן של צדיקים, אכ"ר.

אגדלך לאורך השנה

תשרי

הילולת רבינו
ז"ל נחגגה ברוב
פאר והדר
בסניפי אגדלך
שברחבי ארה"ק.

חשוון

יום עיון חווייתי
ומהנה לבחורים
החשובים,
מארגני
החבורות
בישיבות
הקדושות בכל
רחבי הארץ.

שבט

כמידי שבוע
ביום א' חבורת
האברכים
בעיה"ת בני ברק

אדר

כנסי הכנה לפורים:
הכינוס המרכזי
בירושלים,
בביהכנ"ס היזדים,
עם דיבורי הכנה
מהרה"ג ר' אליהו
עטיה שליט"א.

סיון

שבת התאחדות
רבנית למאה
וארבעים בחורי
אגדלך, בני
החבורות כ"י,
בעיה"ק צפת.

תמוז

טיסת אגדלך
לאומן ראש
השנה נפתחה
להרשמה, עם
היענות רבה
ויוצאת דופן.

ארגון 'אגדלך' פאחל לכל הפתקבצים על ציונו הקדוש בימי ראש השנה - שנה

- תשפ"ו

כסלו

שבת קודש פר'
וישלח, ט"ז
כסלו: טיסת
אגדלך לאומן
יוצאת לדרך,
בהשתתפות
אברכי ובחורי
החבורות,
רובם לראשונה
משתתפים על
הציון הק'.

כ' כסלו: חלוקת
בקבוקי שמן
זית לאברכי
החבורות.

טבת

שאי סביב
עיניך וראי
כולם נקבצו באו
לך!!

הכינסו
ההיסטורי
והמפואר
בהילולת
מוהרנ"ת
זיע"א, בעיה"ק
ירושלים, בסימן
"ותהיו חזקים",
בראשות רבני
ומשפיעי אגדלך,
ובהשתתפותם
של 500 אברכים
ובחורי חמד.

אייר

3 חבורות חדשות
נפתחות לאברכים
נוספים, ובכך מערך
החבורות גדל ומרחיב
עוד ועוד את מפעלות
ההפצה.

שיעורים בכל רחבי ארה"ק במשך ימי הפסח הקדושים, לפנינו ולאחריו. בכל
השיעורים השתתפו בס"ד מאות אברכים ששאבו טללי חיוזק מדיבורים המאירים
של רבינו הק'.

חלוקת שוברי מתנה לכבוד חג הפסח בסך עשרות אלפי ש. לכלל נשות
האברכים - חברי החבורות ברחבי ארה"ק המקיימים מדי שבוע את עצתו של
רבינו'ל להחזיק עצמינו ביחד ובכך לזכות ולהיות אנשים כשרים.

יום עיון והתחדשות לכלל ראשי החבורות: ביום כ"ח ניסן, נפגשו כשלושים
ראשי חבורות מכל רחבי ארה"ק ליום עיון והעצמה בהרי הגליל, לדון ולהתחדש
בהחזקת ושגשוג החבורות. המעמד התקיים משעות הבוקר המאוחרות ועד
הלילה, עם רב שיח מיוחד בהשתתפות רבני ומנהלי הארגון, סעודה יוקרתית כיד
המלך, וכן חלוקת שיי ייחודי - חוברת מיוחדת ופנימית עם שו"ת מרתק ביסודות
תורת רבינו למקורבים.

ניסן

אלול

לראשונה! נופש "פותחת צוהר"
מבית אגדלך, למאות נשים
המבקשות להרחיב את הידיעה
סביב עצותיו ודרכו של רבינו'ל.
שני ימי עיון מלאים וסוחפים
במלון ציפורי בכנרת, בסיוע
ובסבסוד פטרוני הארגון שיחי'

רבני הארגון יוצאים במכתב
מיוחד לקיום עצרת תפילה
רבתיית בציון הרשב"י במירון,
למען יוכלו בני התורה להמשיך
לשקוד על תלמודם, וכן
זעקה לישועתם של הבחורים
והאברכים הכוספים להשתתף
בקבוצת הק' באומן בראש
השנה.

נופש "פותחת צוהר" - נשות אגדלך - חודש אלול התשפ"ו - סקירה נרחבת

נופש ומרפה

קבלת המפתחות הייתה חוויה בפני עצמה, כי אז עם כל הפרטים הקטנים, הממותגים - הבנתי את עומק ההשקעה. החל מדלפק "אגדלך" בלובי עם שמשונית מפוארת - רווית השראה - בטעם של כמיהה. מעטפות ממותגות למפתחות, שלט "פתוח ---" מוצמד לכל דלת. ועל המיטה - תכניה מעוצבת, צלופן מתוק קשור בסרט, וקריאת שמע שעל המיטה, הכל בצורה הכי נעימה ומפנקת.

צוהר לאומן ראש השנה

כשצפיתי במצגת, שעל אומן ר"ה מדברת, כמה כח קיבלתי, ועזות דקדושה, לשלוח את בעלי בשמחה, לאו דוקא כקדושה מעונה... למדתי על ההיסטוריה של הקיבוץ באומן מימי רבי נחמן בחיי חיותו - ועד ימינו אנו.

על טלטלות, עליות וירידות, מסך הברזל, קורונה ומלחמות עם ראיונות מרתקים, קטעי הומור מדויקים ומצחיקים, והמון חומר איכותי ומרומם.

הייתה שם הזדהות עם הקושי, ראיתי דמעות לידי ומאחורי ואחרי השחרור, הגיע החיזוק - הבנה בגודל הזכות, אמונה במעלת הבשורה.

חיכיתי במתח עם כולך, שהנה יתחילו הדרשות וההרצאות. שקט הושלך ודברי פתיחה מטעם הנהלת אגדלך, נאמרו בנועם. דיברו על 'אגדלך' - מטרה ויעד, ובמקום לעודד שתיקה וההאזנה דובר על מעלת השיחה והביטוי. כמה שיותר דיבורים, כמה שיותר חיבורים.

מתחברת

מיד אחר כך, בלי להרגיש איך, נכנסתי חזק ועמוק לעניינים... בתכנית ODT אנרגטית, בחלוקה לקבוצות, והפעלה משותפת תחרות ואיסוף חתימות. הייתי חייבת תוך פחות משעה - לדבר עם כולך לחשוב יחד איך דווקא אנחנו ננצח, ולהרגיש חלק נכבד בתוך קבוצה נבחרת.

כתיבה: ש.ל | ל.ש

ביקשתי לשתף בכמה מילים ומשפטים להוריד אל הדף עובדות ורגשות. איך יצאתי אחרי הנופש, ומה שאני לוקחת איתי הלאה... על צוהר שנפתח, והרגשה מגדלת ומרוממת.

כשהתגלגלתי למלון לצד מזוודה ורודה שלוויתי מהשכנה, קיבלה את פני המולה נעימה, של נשים לא מוכרות, ועוד נשים לא מוכרות, ועוד - - - המשותף בינינו: כולנו נשות אברכים - - - הקמנו ב"ה בית של תורה - - - כולנו גם בנות עדות המזרח - - - אה. ושהבעלים שלנו... איך לומר זאת בהירות... נמשכים לדרכו של רבי נחמן.

ברוכות הבאות לנופש - 'פותחת צוהר'.

תחילה פניתי לבר הפתיחה בירכתי על קפה, טעמתי עוגת גבינה, ונכנסתי להתיישב באולם הכנסים. עדיין מהססת, לא בטוחה שבחרתי בנופש הנכון...

המילה "אשרינו" קיבלה כעת - מימד אחר של עומק.

ארוחה ושיחה

בארוחת ערב מפנקת, עם שפע של תבשילי בשרים, ישבו סביב שולחנות ערוכים, אוסף של נשים אגדיות. ממש היה לי קשה לבחור ליד מי לשבת. השיח היה רוחני כזה, ומעצים. הסתכלתי על עצמי מבחוץ, ותמהתי, מתי, בפעם האחרונה, יצא לי לשבת בחדר אוכל של בית מלון, ולדבר דיבורים של רבנית???

מילא דיבורים קדושים, אבל על צלחת מפנקת? משהו קורה לי פה... שמים וארץ נפגשים עולמות נושקים.

פתחי לי

שוב אני באולם הכינוסים הפעם בתכנית ייחודית: שלוש נשים יקרות גב' מזרחי, גב' בן שמעון וגב' אנקווה פתחו לב וספרו את מסע ההתקרבות של בעליהן. שלב אחרי שלב, לאט, לאט, הן פרקו משא. איך הכל התחיל, ומה היה לפני ובין לבין.

ההלם הראשוני, התגובות וההתנגדות. על החיים הטובים שאחרי הגילוי, על הישועות, לגוף לנשמה. ובעיקר, על הנועם והשמחה שמצליח צדיק כה קדום להכניס בבית יהודי - מאתיים שנה אחרי ההסתלקות. בין לבין עלו סקרים בעזרת "קליקרים" שהביאו צחוק ושעשוע. מסרים נוקבים עם "ספוקן וורד" מקצועי ונוגע, ודברי אלוקים חיים מפי הרב יוסף נחמן לוי על המסך.

חשמל באוויר ישבתי מרותקת יחד עם כולן. היו שם דמעות כמים, ושמחה עד השמים. דרמות, זעזוע וטלטלה.

בית נאמן בישראל - מוקד השידוכים שע"י ארגון אגדלך שו"ת עם השדכנית גב' מ. רז תחי'

איך נולד הרעיון של שידוכי אגדלך?

הרעיון הכביר והנצרך הזה, הגיע מהשטח. בחורים רבים שהתקדמו לאורו של רבי נחמן מברסלב, גילו בשלב ההצעות לשידוכים כי קיימת בהלה ורתיעה מסוימת סביב הכותרת "קשור לברסלב". לא אחת, שידוכים מעולים התקדמו בקצב משיביע רצון, המשפחות משני הצדדים מגיעות מאותו רקע, הסגנון והמנטליות - כל כך מתאים. הבירורים עולים שלב ואז לפתע מתגלית "תקלה" רצינית. מתברר שהבחור "קשור לברסלב".

הצד השני נבהל והשידוך יורד מהפרק.

בארגון 'אגדלך' החליטו להרים את הכפפה, ולהפוך את ה"תקלה" לנקודת מפנה חיובית. אנו הרי יודעים שההתקרבות לאורו של רבינו, אם היא נעשית מתוך ישוב הדעת והדרכה, תביא לזוג ובהמשך גם לילדים - רק אור ושמחה. ואכן לפני שנתיים נפתחה שלושה מיוחדת בארגון אגדלך, למציאת שידוכים הגונים וראויים, לבחורים איכותיים המבקשים להקים את ביתם העתידי עם שותפה המבקשת אף היא קשר עם אורו הבהיר של רבי נחמן מברסלב.

לאיזה סוג משפחות פועד פערך שידוכי אגדלך?

שידוכי 'אגדלך' מיועדים למשפחות בני תורה ספרדים, המקורבות לדרך רבי נחמן מברסלב, כמובן מכל העדות ובכל הגילאים. במקביל אנחנו מנסים וב"ה רואים בכך גם הצלחות, להציע להורים מבנים ספרדים רגילים שילדיהם התקדמו לאורו של רבינו - שידוכים הגונים ומכובדים, ממשפחות איכותיות וטובות שרואים בקשר לברסלב - מעלה ולא חיסרון, וכך נחסך הרבה עוגמת נפש.

יש פעמים שהבחור מתקרב לברסלב, וההורים ממאמנים להכיר במתרחש עם בנם. הם מנסים להציע לו כל מיני שידוכים שונים אבל הוא כבר מרגיש עמוק בשייכות שלו לברסלב. וכן להפך, אצל בנות סמינר. כאשר ההצעות האלו מגיעות לפתחנו, מתגלים הפתעות חיוביות רבות, השיחות עם ההורים מביאות הרבה רוגע וישוב הדעת, וב"ה ברוב המקרים אנו

רואים בחוש כיצד הבעיות נפתרות בצורה הטובה ביותר.

האם עולות רק רעיונות, או שכבר נסגרו שידוכים שכאלו?

בוודאי, מה השאלה... בשנה החולפת נסגרו שידוכים טובים ויפים מטעם אגדלך, ויש זוגות שכבר זכו להתחתן ולחיות באושר. ב"ה מעגל ההצעות מתרחב מיום ליום, קצב הגדילה של המשפחות החברות ב'אגדלך' שובר שיאים חדשים בכל חודש נוסף, ולכן ההיצע נהפך לרחב ומגוון יותר.

איך לפעשה פתנהל התהליך?

ראשית, מרימים טלפון לשדכנית במספר: 052-714-0321 ומספרים בקצרה במה מדובר.

לאחר מכן שולחים רזומה מסודר, אותו נשלח לצד השני, עדיף עם תמונה. לכתובת אימייל 0527140454E@GMAIL.COM

דוג' מומלצת לרזומה: שם, משפחה, עיר מגורים, משפחת האמא, גובה, גיל, עם איזה רב קשורים, עיר מגורים, שם ישיבה קטנה והישיבה גדולה (אצל נערות: שם הסמינר ושם התיכון) פירוט על האחים ואחיות, שם ועיסוק ההורים, קצת פרטים לגבי הבחור: אישיות, מה מחפש/ת ועיסוק אחרי החתונה וכדו'.

לפי הפרטים והנתונים שנשלחים, אנו משתדלים להתאים את הטוב ביותר בס"ד.

פשהו לסיום?

כאשר פועלים מתוך חרדת קודש ואמונה גדולה במעלת העניין, רואים ס"ד מיוחדת.

ואולי זאת גם הזדמנות טובה להחזיר תודות להורים היקרים שעומדים בקשר רצוף איתנו, על הכרת הטוב שלכם. ההערכה הגדולה שמגיעה מצידכם - נותנת לנו כח להמשיך עם כל המרץ.

כמו"כ נשמח לשמוע תגובות, לצורך שיפור ויעילות המערך.

בתקווה ותפילה לבורא עולם שלא תצא תקלה תחת ידינו, ונוכה בכוחו של אותו צדיק להיות שליחים, טובים ונאמנים.

צחקנו מבדיחה
והתחברנו להרגשה.

התקרבותי לעצמי,
לפתע גם לי היה מקום.
ה'אתגר' שלי קיבל במה,
ולסיפור שלי התגלתה נפש תאומה.
יצאתי עם כח ועוצמה,
להמשיך מסע קדוש, לה'.

לתופף ולרקוד

במעבר חד
ובהמשך ישיר
להתרוממות וההתפעלות -
ניכרה התחממות באווירה.
יחד עם גב' חשן התחילה חגיגה
שלימה -
תיפוף בקצב,
כלי הקשה ומקלות.
היה ממש "אש" באוויר,
עוצמות אדירות של חיבור לה'.
שמחה פורצת גבולות
ללא מעצור ובלי בוש.ה

אי אפשר לומר שסיימנו עם שירי
נשמה
כי את המנגינה הזאת,
אי אפשר להפסיק
והיא מתנגנת ושרה
בלבבות של כולנו
עד ביאת המשיח...

ולילה כיום יאיר

בלילה לא יכולתי לישון.

ולו בגלל השיח שרדף את המסדרון,
ואת הלובי,
ואת החדרים,
ואת התורים הארוכים למעלית...
כולן היו מלאות וגדושות ברישומים,
בחוויית ובמילים,
שהפכו לשיחות
על חיים ועל פנימיות.
רק דיברנו ודיברנו,
צחקנו והעשרנו...

צפרא טבא

בקושי ישנתי,
והשעון כבר צלצל.
הייתי חייבת לקום,
באתי לכאן לנצל.
תופסת פינה בלובי,
חוטפת תפילת שחרית מרגשת,
ושוב חדר אוכל,
ושוב שיחות ורשמים,
קולות ודיבורים,
והופ, הגיעה ההכרזה:
"חברות - תניחו צלחות,
הפאנל באולם מתחיל".

שו"ת עם רב, מי יודע?

הפאנל...!
אאה. נראה אם מישוה -
יצליח לענות על השאלה שהנחת
בתיבה.
המנחה אמרה שאפשר לכתוב
חופשי שאלות,

והרבנים יענו בכנות על הכל.
אני מכירה את זה כבר לא מהיום,
בסוף יענו על כמה שאלות רדודות,
ועוד אצטרך לצאת בעיניים
מרוצות.

הפאנל התחיל,
השאלות...
שאלות!!
והתשובות...
תשובות!!

הרב מזרחי והרב לוי,
עונים.

בכבוד ראש, ביראת שמים, ובכנות.
כן, גם על השאלה שלי.
וגם על עוד אחרות
שאפילו לא העזתי לחשוב...

ויש שיח, ונוספות שאלות,
הוי, הלוואי שלא יגמר הרגע,
ושלא תעלה עוד שום תכנית.
שהפאנל ימשיך וימשיך,
לפחות שיקליטו, שאוכל להאזין
בשנית.

אלתור ברגע

מיד עולות לבמה,
תאטרון "פואנטה".
מאלתרות ברגע,
כל שיתוף וסיפור בין רגע.
היתה שם אדירה והרבה צחוק,
וגם קצת כלים לקחת רחוק....

פתח לנו בעת נעילה

אחרי ארוחה עשירה נוספת,
נכנסנו לתכנית הסיום.
האמנית מ. זיגדון כבר חיכתה
שם -

שערי שמים פתוחים,
מקבלים אליהם באהבה,
כל דמעה וקרבה,
קול תפילה ותקווה,
בשירי סליחות והודיה.

ורגע לפני שהשמחה פרצה
שוב -

הגרלה גדולה נערכה,
כרטיס טיסה זוגי לאומן
מתנת חברת "נתיבים טורס"
הידועה.

כולנו התרגשנו עם החברה הזוכה!
שבאומן מעולם לא הייתה.

מלאות ומרוצות

יומיים עברו והגיע זמן לחזור.
הנשמה נפשה,
משהו בתוכי נפתח.
צוהר לאור שכבר הגיע.
מרגישה רצון עז
להמשיך את מה שעברתי
אל תוכי.
לעצמי, לחי.
לביתי, לילדי.
כי מצאתי את שאהבה נפשי.

ב"ה התגובות שהגיעו, היו למעלה מכל דמיון. מלבד ההשקעה
האדירה ברמת התוכניות, שירותי ההסעות והשמרטייה, ניכרה
גם המחשבה הרבה כיצד להעביר 'דעת' ועומק מתוך חוויה והומור,
מבלי להכביד ולהעמיס בדרשות והרצאות.

גם נשים שבעליהם התקרבו לברסלב לפני עשרים ושלושים שנה,
יצאו לאחר הנופש בתחושה של גילוי חדש וכוחות מיוחדים.

תודות רבות למארגני הנופש ובעיקר לפטרוני הארגון היקרים: הר"ר
נחמן בנשעיה הי"ו, הר"ר בנימין ויצהנדר הי"ו, הרה"ח ר' נתן מיימון
הי"ו והר"ר לוי יצחק גבירץ הי"ו, שהבינו מיד את חשיבות המטרה
והוזילו מהונם בעין טובה של ממש למען ימי העיון הללו. יבורכו
מן השמים, ובוודאי שזכותו של רבינו תשפיע עליהם אך טוב וחסד,
שפע וברכה כל הימים, אכ"ר.

נופש נשות "אגדלך" יצא לדרך מתוך צורך הכרחי שעלה מהשטח:
לבוא ולהגיש את מהות נועם בשורת משנתו הבהירה של רבי נחמן
מברסלב, לנשים צדקניות המבקשות לשמוע ולקבל כלים ראויים
ומישיבים, בעקבות התקרבותו המופלאה של ראש משפחתם
לתורת ברסלב.

ימי העיון התקיימו בתאריך ה'-ו' אלול התשפ"ז, במלון 'ציפורי
בכנרת' בעיר טבריה.

לנופש הגיעו 115 (!!!) נשים מכל רחבי הארץ שביקשו להרחיב את
ידעותיהם בדרכי עצותיו של רבינו וכן לקבל תמיכה חברתית
לתהליך המיוחד והאישי שעובר שותפם לחיים, בהתקרבותו לאורו
של רבינו, נסיעתו לאומן לימי ב"ה והמסתעף.

קו אגדלך לנשים:

02-313-10-63

מהזכרת

עדכונים * שיעורים * חיזוקים * ראיונות וסיפורים אישיים

כל מה שחשוב לך ולנשמה

אם אומן היתה שליך

מה היית
מעננה?

אני פלעדיה איני וכו'
(חיי פוהדיה)
אומן
שליך
רבי
הריני
מוכן
ומזומן
בשביילך

פנים חדשות בקרוב באומן

פרטים
בקרו

מהיכן ירק זה חי?

3 שנים של פעילות בהם זכינו ל:

- ◆ חבורות בכל רחבי ארה"ק לאברכים ובחורים
- ◆ הוצאת גליון חודשי עם מדורי דעת ובהירות
- ◆ הפעלת קו תוכן מלא בשיעורים וראיונות
- ◆ כנסים לנשים ושיעורים קבועים
- ◆ שיעורים בליקוטי פוהר"ן
- ◆ שבתות התאחדות
- ◆ ימי עיון וכל הנצרך לבן תורה ספרדי בהתקרבותו לרבינו

יהודי יקר, חבר אהוב: אתה בוודאי חפץ להגדיל את כל הטוב הזה!
כן, גם אתה יכול להיות מפיץ!!! המהפכה השקטה מתרחשת כאן -
בזכותך!

איך? - פשוט מאוד!

מחייגים למזכירות הארגון, עורכים שותפות קבועה

של **52** נ"ח בלבד ל'אגדלך'

וזוכים ליטול חלק אמיתי בהפצת דעתו הקדושה של רבי
נחמן מברסלב לאלפי משפחות בני תורה בכל רחבי הארץ

ניתן גם להקים הו"ק-אשראי, בכל עמדות נדרים פלוס - קטגוריה: 'אגדלך'
וכן בעמדות ההתרמה של פעילי אגדלך בסמיכות לציון הק'

טלפון מזכירות הארגון: 052-714-0454